Biblioteca Centrală

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3604 | 4 PAGINI – 20 BANI | Vineri 16 decembrie 1960

Citiți Pag. 2-a: Știința

EI ADUC VIITORUL MAI APROAPE

Cuvînt de miner

Cînd au primit vestea că planul anual de producție a fost îndeplinit, muncitorii,

inginerii și tehnicienii Trustului minier Baia Mare s-au felicitat cu tradiționala urare: „La mulți ani!". Prin munca lor entuziastă, minerii băimăreni și-au respectat cuvîntul, îndeplinind înainte de termen sarcinile primului an al planului șesenal.

Îmbunătățind continuu calitatea minerului extras, reducînd consumul specific de material lemnos și energie electrică, colectivele de muncă din cadrul acestui trust au realizat peste plan zece milioane lei economii.

Și la toate aceste succese o contribuție importantă au adus-o și tinerii. Văleanu Octavian, șef de brigadă în subteran la Baia Sprie, Tismănaru Gheorghe, șef de brigadă la Exploatarea minieră „7 Noiembrie"-Nistru, Dicu Nicolae, inginer la Exploatarea minieră Cavnic, șeful unui sector frunțaș pe exploatare, Alexandru Lăpușan care conduce cel mai bun schimb, frunțaș în cadrul Exploatării miniere „Bela Brainer", sînt numai cîteva exemple în acest sens.

V. MOINEAGU

La fabrica mîinilor îndemînatice

Mîini îndemînatice poartă cu măiestrie cuțitele de croit pe suprafețele mari de piele. Fețele de pantofi sînt decupate și așezate unele peste altele. O duzină, două, trei... Și astăzi planul a fost depășit. Dar mîine? Mîine nu se poate munci și mai bine? Dorința aceasta, de a munci din ce în ce mai bine caracterizează de altfel întregul colectiv de muncă de la Fabrica de încălțăminte „Flacăra Roșie" din Capitală. Și ca rezultat, planul de producție pe anul 1960 a fost realizat la 10 decembrie.

Întrecerea socialistă a adus colectivului rezultate deosebite: 33.000 perechi încălțăminte și 146.000 articole de marochinărie și sport, realizate peste plan, precum și 6.200.000 lei economii și 5.200.000 lei beneficii peste plan. Spiritul gospodăresc izvorît din noua atitudine față de muncă și bunul obștesc și-a spus din plin cuvîntul. În anul 1960 din economiile realizate la piele se pot confecționa 45.000 perechi fețe încălțăminte.

La sediul comitetului U.T.M., tovarășul Ion Topală, secretar, își face ultimele însemnări în dreptul cărora scrie — 1960. Profităm de ocazie și-i cerem cîteva amănunte despre contribuția tineretului la succesele obținute.

— Principalul obiectiv al întrecerii celor 30 de brigăzi de producție ale tineretului — ne spune dînsul — a fost îmbunătățirea calității produselor și realizarea de cît mai multe economii. Economiile cele mai importante au fost obținute de brigada condusă de Petre Ursache — 118.000 dm. p. piele. Brigada condusă de Maria Irimescu a realizat 69.000 dm. p. piele etc.

P. LIDIA

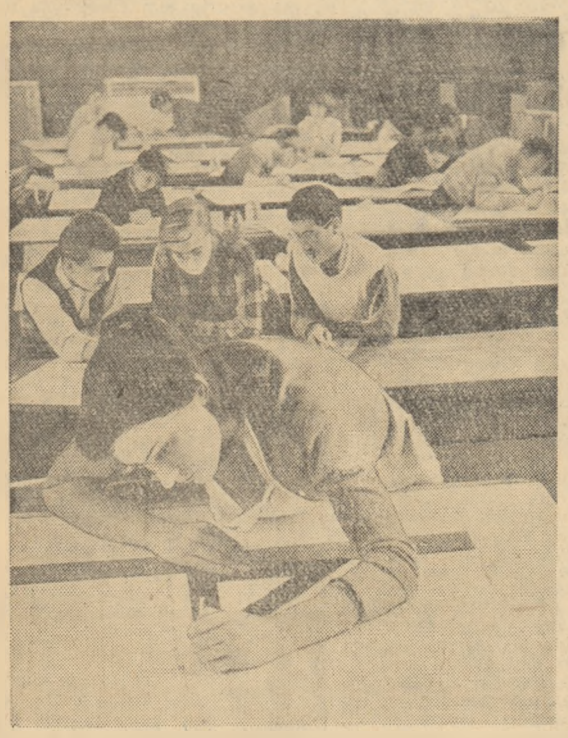

Viitori arhitecți la lucru.

Într-una din zilele trecute, tinerii Iancu Aurel, Ion Războl și Nicolae Burlan, de la Uzinele „Clement Gottwald" din Capitală au discutat cu tovarășa Edith Stern, șefa cabinetului tehnic, realizarea inovațiilor propuse de ei.

„RĂZBUNAREA" MODELELOR

Însemnările unui delegat al „mesei rotunde" a produselor de la o paradă a modei... urîte

„Masa rotundă" a produselor ne-a trimis recent un caiet cu însemnările unui delegat al său pe marginea unei parade a modei cu rugămintea de a-l publica. Socotind interesante și utile pentru cei vizați, reproducem aceste notații mai jos.

„De multe ori mi-a fost dat să particip alături de publicul bucureștean la parade ale modei, unde așa cum știe fiecare, se prezintă cele mai frumoase modele de rochii, pantofi sau marochinărie, cele mai noi creații pentru un anumit sezon. Am aplaudat împreună cu spectatorii modelele plăcute, interesante, lucrate cu simț și gust artistic. Am găsit apoi în magazine aceste modele, care înmănunchiază în ele priceperea, talentul, respectul creatorilor de modele pentru oamenii muncii, dorința de a le pune la dispoziție modele tot mai frumoase, mai atrăgătoare. Cine nu se bucură cînd vede cum pe zi ce trece gama de modele se îmbogățește? Cine nu admiră produsele pe care le lucrează fabricile de confecții din București, Arad, Brăila? Ei, dar zilele trecute mi-a fost dat să asist la o paradă a modei cu totul deosebită. O paradă a modei urîte, dragii mei. Ideea organizării acestei parade e cam ciudată, dar îndrăzneață și utilă. Se zice că înseși modelele urîte au avut ideea aceasta. Cică erau prea des jignite și atunci au hotărît să se răzbune pe cei care le-au creat și confecționat. Adică să organizeze o paradă a lor la care să-i invite pe... vinovați, pe cei care le-au făcut. Strașnică idee, nimic de zis! Dar mai bine să povestesc ce-am văzut acolo.

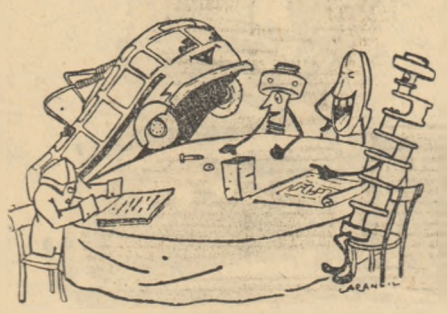

Sala în care avea loc parada era plină de lume. Scena puternic luminată. Invitații, bărbați și femei, creatori de modele, reprezentanți ai întreprinderilor și organizațiilor comerciale așteptau începerea acestui spectacol bizar și inedit. Erau și copii acolo (nu știu cine-i invitase), copii care nu-și slăbeau părinții cu întrebări. Bineînțeles aceștia — după cum am aflat mai tîrziu — nu știau ce surpriză li se pregătește. Ei credeau că e o paradă a modei obișnuită. Tocmai de aceea parada despre care-i vorba a fost amuzantă. M-am așezat deci într-un colț, ca să văd bine toată sala. Juriul și-a ocupat locurile la ora fixată, ușile sălii s-au închis și prezentatoarea, o fetiță drăguță, îmbrăcată într-o rochie simplă, dar cochetă, și-a făcut apariția pe scenă:

– Dragi oaspeți, bună seara! Vă prezentăm astă seară cîteva din modelele care se lucrează în întreprinderile dumneavoastră. Pentru aceasta vă invităm să veniți pe rînd în culise!

— În culise? întrebă cineva din față uimit. Da' de ce?

— Pentru ca să îmbrăcați modelele pe care le-ați făcut, și să le prezentați pe scenă. Așa e regulamentul paradei de azi. Creatorii prezintă ei înșiși modelele.

Aceștia au trebuit să se supună. Și iată că peste puțin timp pe scenă a avut loc prima apariție. Apăruse reprezentanta unității „Arta modei", care aparține de Ministerul Comerțului. Aceasta, mergea ce mergea și, din cînd

LIDIA POPESCU

(Continuare în pag. 3-a)

UN MĂREȚ PROGRAM MOBILIZATOR ÎN LUPTA PENTRU PACE

Bate ultimul ceas al colonialismului!

Prof. univ. Jean Livescu
rectorul Universității „C. I. Parhon"-București

Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de pe cele cinci continente ale planetei a constituit deschiderea unui nou capitol în dezvoltarea conștiinței omenești. Acest lucru reiese cu o mare forță din Declarația și Apelul către popoarele lumii, documente de însemnătate istorică pentru viața popoarelor. Aceste documente sînt străbătute de la un capăt la altul ca de un fir roșu de marea grijă pentru viața tuturor oamenilor, pentru destinele întregii omeniri.

Unul din interesele vitale ale întregii omeniri — după cum se arată și în documentele Consfătuirii de la Moscova — este lichidarea completă și definitivă a colonialismului. Trăim cu toții vremuri cînd pe harta lumii este înscris triumful revoluțiilor de eliberare națională. În decursul scurtei perioade de 15 ani, ce s-a scurs de la terminarea războiului, în Asia și Africa au apărut aproximativ 40 de noi state suverane. Aceasta este consecința uriașei influențe a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a atras popoarele coloniale în torentul general al mișcării revoluționare. Lupta pentru eliberarea de sub jugul colonialismului a fost accelerată de victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului, de instaurarea regimului de democrație populară într-o serie de țări ale Europei și Asiei, de formarea puternicului sistem socialist mondial. Așa cum subliniază Declarația de la Moscova: „sistemul socialist a devenit scutul de nădejde al dezvoltării naționale independente a popoarelor eliberate".

Rînduielile coloniale se prăbușesc rînd pe rînd pretutindeni. Sute de milioane de oameni din Asia, Africa și din alte regiuni ale lumii și-au cucerit independența în bătălii înverșunate împotriva imperia-

(Continuare în pag. 4-a)

Pacea va învinge războiul!

Am citit cu deosebită atenție Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și Apelul către popoarele lumii. Cuvintele acestor documente de o covîrșitoare importanță merg la inima oricărui om cinstit. Sînt profund impresionat de înaltul spirit de răspundere și de fermitatea neabătută cu care partidele comuniste și muncitorești luptă pentru apărarea celui mai de preț bun al omenirii — pacea.

Mi-am dat bine seama că împotriva războiului luptă forțe uriașe și organizate. Puternica Uniune Sovietică, întregul lagăr socialist printre care și țara noastră, au pus în slujba cauzei păcii întreaga lor forță materială și politică. Tocmai datorită lor, precum și a creșterii neîncetate a statelor iubitoare de pace din Asia, Africa, America Latină, a clasei muncitoare internaționale și a organizațiilor ei în frunte cu partidele comuniste, a puternicului avînt de eliberare națională a popoarelor din colonii și țările dependente, a mișcării mondiale a luptătorilor pentru pace — pacea poate fi menținută și războiul poate fi preîntîmpinat.

Noi îi cunoaștem pe cei care vor să aprindă din nou vîlvătăile războiului, aducător de nenorociri și care cred că se mai pot juca cu viețile a milioane de oameni. Imperialiștii — ei sînt! Acolo, în S.U.A. Anglia, Germania occidentală și în alte țări capitaliste există generali și politicieni înrăiți care pun la cale noi războaie, pentru ca imperialiștii să se poată îmbogăți. Noi cunoaștem bine aceste fapte. Numai că aceștia, înfierați de popoare nu mai pot să-și facă de cap.

Țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică stau de strajă păcii. Alături de ele luptă toți oamenii cinstiți de pretutindeni. Așa cum se arată în Apelul Consfătuirii de la Moscova: „Unindu-se într-o luptă hotărîtă, toate aceste forțe iubitoare de pace sînt în stare să zădărnicească planurile criminale de război, să mențină pacea și să întărească prietenia între popoare".

Documentele consfătuirii mi-au sporit și mai mult încrederea în forțele păcii. Eu știu bine că partidul nostru, Partidul Muncitoresc Romîn, activează neobosit pentru apărarea păcii. Și noi, oameni ai muncii înfrățiți în gospodăria noastră agricolă colectivă împreună cu întregul nostru popor, vom munci fără preget pentru a ne îndeplini sarcinile, pentru a ne aduce astfel contribuția la întărirea patriei și victoria păcii în lume. Pacea va învinge războiul!

ILIE BRAN
președintele G.A.C. „Ilie Pintilie" comuna Pogoanele, raionul Pogoanele.

Oameni obișnuiți în împrejurări deosebite

PRIETENI NOI

Nina Cassian

Adolf Hudițeanu, Mitiguș Ioan, Schlosser Adolf, Oreanu Teodor, Schmidt Ion, Bologleanu Ioan, muncitori la Fabrica „Vitrometan" din Mediaș — nu v-am văzut niciodată.

Numele voastre le-am citit pentru prima oară în corespondența sosită — printre multe altele — la „Scînteia tineretului" și, unde, în cîteva rînduri, se povestește felul eroic în care ați salvat cuptoarele voastre de la inundație.

Aparat pentru a face radiografia eroismului, a abnegației, nu există. N-am stat de vorbă cu voi ca să-mi spuneți ce ați simțit în clipele acelea cînd, luînd hotărîri rapide, ați scos cu găleata apă fiartă din subsolul cuptorului la o temperatură de peste 60 de grade, ce v-a ajutat să rezistați ore întregi și să mai găsiți apoi puterea de a repara spărtura altui cuptor.

Nu mi-ați povestit nimic despre voi, despre viața voastră.

Și, totuși, pot spune: „Dragi tovarăși", cu sentimentul puternic că vă cunosc. Dragi tovarăși, vă string mîna, împreună cu toți cei din colectivul vostru, vă string mîna în numele tuturor colectivelor de muncă din țară.

Nu știu cît de înalți sînteți, ce culoare au ochii voștri — dar știu că sînteți comuniști și utemiști, adică niște oameni la care durerea, oboseala, timpul însuși, se supun poruncilor conștiinței.

Însemnare

Maistre Hudițeanu, vreau să te asigur de faptul că ai mulți prieteni în țară. Forța exemplului dumitale, a celorlalți tovarăși, a tuturor celor care, ca voi, dau dovada unui fierbinte și conștient patriotism — e o înghițitură de apă vie pentru oricare tînăr care pornește la drum. El învață din atitudinea voastră că există o legătură care nu poate fi ruptă între cuvintele „eu" și „noi" „al meu" și „al nostru". El află că zilele pe care le trăim, pașnice și constructive, nasc eroi ca și zilele cele mai dramatice de încleștare ale omenirii. Și mai află că o adevărată faptă de vitejie nu este decît aceea care folosește obștii.

Toată fabrica, tot orașul vorbește despre acțiunea plină de merit a muncitorilor din schimbul trei. Iată, vorbesc și eu, fără să vă fi văzut niciodată. Mă gîndesc că s-ar putea face un film pasionant din aceste evenimente și din altele despre care am aflat din tonul modest informativ al atîtor corespondențe. Și s-ar putea scrie poezii și romane cu materialul pe care viața îl oferă, generoasă, în fiecare clipă.

Mă închipui, stînd de vorbă cu voi, la locul muncii și acasă, lîngă familiile voastre, în aceste zile și seri limpezi cînd toamna parcă încă nu se îndură să lasă din schimb și să facă loc iernii – despre meserie și dragoste, despre poezie și cinste, despre tot ceea ce-l face pe om mai frumos și mai puternic.

Aceasta este o cauză comună a noastră, dragi tovarăși, dragi prieteni.

Satul în care nu se mai vorbește despre zestre

Satul în care nu se mai vorbește despre zestre este un sat ca multe altele.

La intrarea în sat există o placă de lemn pe care scrie: Comana, sau Pecineaga, sau Săveni, Maglavit, Gighera, Gingiova, Măceșu, Topraisar, Ziduri, Lenauheim etc. Există în obiceiul sfaturilor populare să pună (acolo unde s-a realizat colectivizarea) o placă nouă pe care scrie: „Sat complet colectivizat". Eu aș adăuga în continuare: „în care nu se mai vorbește despre zestre".

E tot atît de important. Pentru că zestrea a subjugat gîndurile și obiceiurile țăranului, prins în cătușele exploatării burghezo-moșierești, l-a înșelat cu mirajul mîntuirii de mizerie prin zestrea pe care o va smulge părinților mirelui sau miresii. Zestrea era, dacă vreți, un rău social care intervenea brutal în viața tinerilor satului, întuneca bolțile de azur ale dragostei, provoca mii de drame sufletești.

Dacă odinioară un ofițer al stării civile dintr-un sat oarecare s-ar fi apucat să scrie despre căsniciile înregistrate de el mai mult decît îi cereau rubricile registrelor sale, ar fi ieșit la iveală un trist document istoric despre încălcarea demnității omenești, despre idealuri spulberate nefiresc și tragic, din pricina acestei cumplite noțiuni: „zestre". „Pețitorii s-au dus, dar nu s-au înțeles cu socrii pentru zestre" și iată un ideal spulberat, o speranță năruită. În fel și chip intervenea zestrea în viața și în conștiința oamenilor satului. Iată frînturi dintr-o succintă cronică matrimonială a familiilor din vechea generație a satului Maglavit, din raionul Calafat. Pe o uliță laterală, aproape de mijlocul satului, e o casă veche, bătrînească. Sînt multe case asemănătoare în jur. Am ales-o la întîmplare. Fără îndoială, casa aceasta are istoria ei. Nu se ascunde oare în cutele acestei istorii o poveste care ne-ar putea interesa? Și iată-mă stînd la taifas cu bătrînul Constantin N. Vanca. Cum s-a însurat el? O, ce istorie veche! Și după cum clatină moșul din cap înțeleg că-i răscolit de oarecare tulburare.

Era clăcaș pe o moșie mînăstirească. N-avea pămînt. Crescuse de-acuma flăcău și era vremea să se gîndească la ce are să facă în viață. De unde să capeți pămînt? Toată nădejdea era într-o fată cu zestre. Era chipeș și multe fete îi dădeau ocol. Era una care-i plăcea și lui. (Da, își aduce aminte cum se ducea în amurg și-și petrecea serile într-o grădină...)

— Dar eram sărac ca o nuia, și era și ea săracă. Atunci a pus ochii pe o fetișcană cu zestre. Nu-i plăcea. Avea 6 pogoane de pămînt. I-a cîntat, i-a descîntat, și i-a sucit fetii capul. Părinții au trebuit să-i dea fata cu pămînt cu tot.

Ce poveste tristă pentru cel care o aude acum! Auziți și ce termen: „Mi-au dat fata cu pămînt cu tot"! Nu-i de mirare pentru o vreme în care legislația burgheză încadra căsătoria în codul civil, acolo unde se vorbește despre relațiile patrimoniale, despre contracte de vînzare-cumpărare, depozite etc. Căsnicia era privită și tratată în statul burghez, ca un contract de afaceri, ca ceva prin care se puneau la punct niște chestiuni de proprietate. Sufletul omenesc, dreptul lui la frumusețe și neîntinare nu intrau în lege (Codul familiei este o creație a justiției noastre socialiste).

Dar să revenim. Cîte o poveste tristă cu zestrea care umple de amar inimile oamenilor se ascunde aproape între pereții tuturor caselor bătrînești. Iată, în casa aceasta cu ferestre mici, cu acoperișul scund trăiește un om care se îndrăgostise de fata unui bogătaș al satului. Era chipeș flăcăul și avea o minte isteață. Părinții bogați ai

MIHAI CARANFIL

(Continuare în pag. 3-a)

Ședința Comisiei economico-financiare a Marii Adunări Naționale

Comisia economico-financiară a Marii Adunări Naționale și-a continuat lucrările în zilele de 13, 14 și 15 decembrie.

Membrii comisiei au dezbătut proiectul de lege a bugetului de stat pe anul 1961.

Tov. Ion Craiu, adjunct al ministrului Finanțelor, a dat lămuririle necesare la problemele ridicate de membrii comisiei.

Comisia a desemnat un colectiv în vederea întocmirii raportului ce urmează a fi supus Marii Adunări Naționale.

Lucrările comisiei continuă.

Decorarea academicienilor N. Hortolomei, Gh. Ionescu-Sișești și A. Kreindler

Pentru merite deosebite în domeniul didactic și științific Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne a conferit printr-un decret ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I academicienilor Nicolae Hortolomei și Gheorghe Ionescu-Sișești și „Ordinul Muncii" clasa I academicianului Arthur Kreindler.

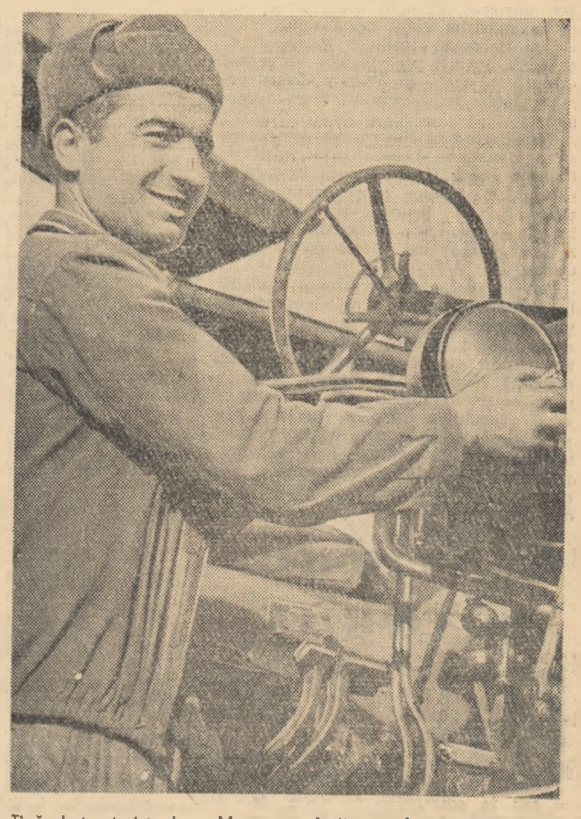

Tînărul tractorist Ion Marcu, unul dintre fruntașii stațiunii de mașini și tractoare Bărcănești, regiunea Ploești.

Foto: M. ISTRATE

În ajutorul cercurilor tinerilor naturaliști

ŞTIINŢA CONTEMPORANĂ DESPRE VIAŢĂ ŞI APARIŢIA EI

Privind în jurul nostru ne uimește diversitatea formelor de viață. Peste tot: pe sol, în apă ori în aer întîlnim diferite viețuitoare.

Planeta noastră este populată cu miliarde și miliarde de ființe vii. Începînd cu microorganismele ce nu se pot vedea cu ochiul liber, de la insectele minuscule și pînă la uriașele mamifere (elefantul, balena), de la firavele firișoare ale „mătăsii broaștei" și pînă la eucaliptii giganți, înalți de zeci de metri, viața ne apare în toată diversitatea și complexitatea ei. Pe bună dreptate oamenii din timpurile cele mai vechi și-au pus nenumărate întrebări cu privire la apariția vieții, originea plantelor și animalelor. Dar omul primitiv, continuu dominat de forțele naturii, înfricoșat de stihiile dezlănțuite — fulgere, tunete — nu și-a putut explica un asemenea fenomen complex cum este viața. Așa se face că în legătură cu originea vieții au apărut numeroase legende după care plantele, animalele și oamenii sînt „creați" de o forță misterioasă, supranaturală.

Legendele oamenilor primitivi au fost preluate mai tîrziu de religii. Cine nu a auzit de copilăroasele afirmații ale bibliei — cartea de căpătîi a religiei — după care, chipurile, dumnezeu ar fi „creat" toate viețuitoarele Pămîntului acum 7447 de ani.

Misticii spun că plantele și animalele făcute de „dumnezeu" n-au avut niciodată altă înfățișare decît cea de azi. Adică peștele a fost „creat" din „nimic" sub aspect de pește, caisul la fel, cîinele de asemenea. Cu alte cuvinte, după părerea misticilor, strămoșii tuturor plantelor și animalelor, inclusiv ai omului, au fost perfect asemănători cu plantele și animalele ce trăiesc azi, că toate plantele și animalele ar fi, chipurile, absolut identice cu strămoșii lor.

Știința demonstrează însă contrariul, și oricine poate verifica netemeinicia, falsitatea „adevărurilor biblice". Pentru asta este suficient să facă o vizită la un muzeu de istorie naturală. Aici se pot vedea scheletele unor animale de mult dispărute. Dacă forțe supranaturale ar fi „creat" animalele odată pentru totdeauna, ele ar fi trebuit să mai existe și azi. Noi astăzi însă nu mai întîlnim decît resturile lor pietrificate în scoarța Pămîntului, scoarță care păstrează istoria evoluției vieții pe Pămînt.

Să coborîm acum pe treptele istoriei Pămîntului, spre izvoarele vieții.

Să ne oprim asupra țării noastre, de pildă, asupra regiunii de sud a Moldovei. Călătorind între Bereți și Mălușteni nici n-ai bănui că acum 1.000.000—2.000.000 de ani aspectul general, fauna și flora, (animalele și plantele), se deosebeau complet de cele de astăzi. Pe atunci — resturile plantelor și animalelor păstrate în scoarța Pămîntului ne dovedesc — cîmpiile pline de ierburi din această regiune erau populate cu gazele, Hipparion (strămoșul calului), mastodonți, tigri, maimuțe. Dacă „dumnezeu" ar fi creat odată pentru totdeauna animalele amintite mai sus, ele ar fi trebuit să existe și azi. Dar nu! Unele din ele au dispărut de mult și numai resturile lor (fosilele) le mai amintesc.

Coborînd mai jos treptele istoriei Pămîntului întîlnim pe pămîntul țării noastre forme din ce în ce mai primitive de viață. Ele se pierd în trecutul îndepărtat, care numără sute de mii și milioane de ani.

O lovitură nimicitoare a primit misticismul de la savantul Charles Darwin. Acesta a fundamentat pentru prima dată în mod științific, sub toate aspectele, teoria dezvoltării plantelor și animalelor. Sprijinit pe un bogat material științific, Darwin a dovedit că speciile de plante și animale au o istorie a lor, că natura este un proces de apariție continuă a unor forme noi și de dispariție a formelor vechi, și că dezvoltarea lumii vii se desfășoară pe baza unor legi obiective, de la simplu la complex, de la inferior la superior.

Dacă vom coborî și mai jos pe scara istoriei Pămîntului, dăm de resturile unor animale tot mai simple, mai primitive, ca la un moment dat fosilele să dispară. Aceasta, deoarece corpurile viețuitoarelor primare (care au trăit cu multe milioane de ani în urmă) n-aveau schelete, nici nu erau prevăzute cu o carapace care să-și lase tiparul de foile istoriei Pămîntului. Ce înseamnă asta? Că ne apropiem de epoca în care au luat naștere primele organisme, de epoca apariției vieții pe Pămînt.

Deși existența fosilelor demonstrează fără putință de tăgadă procesul evolutiv al vieții pe Pămînt, totuși reprezentanții misticismului n-au dezarmat.

Considerînd că lipsa unor urme care să demonstreze începuturile vieții pe Pămînt poate fi exploatată în folosul concepțiilor biblice, reprezentanții misticismului au aruncat în luptă toate forțele lor pentru a demonstra că viața a fost creată din nimic de o forță divină.

Dar în zilele noastre, cînd oamenii înarmați cu lumina științei repurtează victorie după victorie asupra forțelor naturii, cînd oamenii de știință sovietici, luînd cu asalt „Cerul", sînt în preajma trimiterii în Cosmos a unor nave cosmice puternice cu oameni la bord, afirmațiile pline de neadevăr ale misticilor sînt crezute de un număr tot mai mic de oameni. Sub reflectorul puternic al științei negura misticismului se destramă, este alungată din mințile oamenilor.

DE LA SIMPLU LA COMPLEX

Știm cu toții că în natură se găsesc zeci de elemente chimice, lumea înconjurătoare fiind alcătuită din ele. Astfel, de exemplu, elementele carbon, oxigen, hidrogen, azot etc., pot fi găsite atît în corpurile vii cît și în corpurile lipsite de viață. Prin ce se deosebește atunci un corp viu de unul lipsit de viață? Prin ce se deosebește, de pildă, peștele de apa în care înoată? Dar un microorganism de mediul său de cultură?

Materia vie se deosebește de cea nevie prin metabolismul substanțelor, prin asimilație și dezasimilație, adică prin proprietatea ce o au numai corpurile vii de a face schimb de substanțe cu mediul înconjurător. Lucrul acesta este foarte ușor de demonstrat. Gîndiți-vă de pildă, la plante: ele extrag din sol apa și sărurile minerale, iar din aer iau bioxidul de carbon. Deci elemente chimice lipsite de viață. Plecînd de aici, cu ajutorul luminii, laboratorul verde din frunză — grăunciorul de clorofilă — prepară nenumărate substanțe organice din care se construiește corpul plantei. Resturile rezultate în urma reacțiilor biochimice, reacții de sinteză și de descompunere ce au loc în corpul plantei, sînt eliminate. Deci planta face asimilație și dezasimilație. Astfel de reacții vom găsi însă numai la corpurile vii. Materia anorganică, lipsită de viață, nu este capabilă de astfel de reacții.

Materia trece deci prin diferite transformări, animalele și plantele se nasc, se dezvoltă și mor. Materia însă nu dispare, ci capătă noi forme. Aceasta este o lege cu caracter general.

ASEMĂNĂRI ȘI DEOSEBIRI

Există o prăpastie de netrecut între lumea vie și cea anorganică — așa cum susțin misticii? Avem oare de-a face în lumea vie cu elemente speciale necuprinse în lumea lipsită de viață? De la început trebuie să spunem: NU! Între aceste două lumi nu există nici o prăpastie.

Să luăm un exemplu, care ne arată că în natură materia este în continuă mișcare, că trece de la corpurile neînsuflețite la cele vii și invers.

Știți cum se formează solul, stratul arabil al Pămîntului? Să urmărim numai acest proces. Pe rocile mărunțite de vînt, ploi, căldură, apar diferite forme de viață: microorganisme, muchi, licheni. Aceste forme de viață extrag din roca mărunțită diverse substanțe anorganice, utilizate la pregătirea hranei, a substanțelor din care își construiesc corpul. După moartea lor, substanța organică se descompune (putrezește). Putrezind, substanțele se amestecă cu roca, îmbogățind-o în elemente nutritive. Apar apoi alte plante. Ciclul acesta se repetă mereu. În corpul plantei, substanțele anorganice sînt reținute, legate în fel și chip, fapt care duce la un sol calitativ, adică substanțele minerale luate din sol sînt din ce în ce mai transformate în substanță vie, capabilă să formeze corpul plantei. După moartea acesteia, elementele rentră în circuit, prin descompunerea plantei. Deci între materia vie și cea nevie nu există nici o prăpastie ci o legătură indisolubilă.

Nu trebuie însă uitat că între materia vie și nevie există totuși o deosebire: o deosebire calitativă. Ea a apărut, cu milioane de ani în urmă, cînd materia nevie, ajungînd la o anumită etapă de dezvoltare, în urma unui îndelungat și complicat proces de evoluție, a generat materia vie.

LA IZVOARELE VIEȚII

Substanțele proteice, substanțe pe care le cunoaștem cu toții din albușul de ou, stau la baza protoplasmei din care sînt alcătuite celulele. Fără ele viața este de neconceput. De altfel acest mare adevăr a fost magistral exprimat de F. Engels în „Dialectica naturii": „Viața este modul de existență a substanțelor albuminoide".

Savantul sovietic A. I. Oparin, pe baza unor studii aprofundate, a elaborat o concepție științifică asupra originii vieții pe Pămînt. După cum arată A. I. Oparin, substanțele proteice din care s-au format primele viețuitoare au luat naștere din substanțe anorganice.

Dar să ne întoarcem cu milioane de ani în urmă și să fim „martorii" formării vieții...

Iată, în fața noastră, imaginea Pămîntului de acum un miliard, un miliard și jumătate de ani. Nu seamănă nici pe departe cu cea de azi. Furtuni, erupții vulcanice, trăznete, tunete, ploi — gîndiți-vă la toate acestea simultan și veți avea tabloul Pămîntului, cînd scoarța lui începea să se întărească. Soarele ședea ascuns după o perdea groasă de nori, sulițele lui neputînd să o străbată.

Dar iată că, la un moment dat scoarța Pămîntului s-a răcit deajuns la suprafață, pentru ca apa căzută sub formă de ploi să nu se mai evapore imediat, ci să poată umple porțiunile mai adîncite ale scoarței. La început apa mărilor primare clocotea, învăluită în aburi. Cu timpul apa a început să se răcească. Desigur că apa acestor mări conținea o cantitate apreciabilă de săruri minerale dizolvate.

Atmosfera se deosebea și ea de cea de azi. Știm că atmosfera de astăzi este formată dintr-un amestec de azot și oxigen, împreună cu mici cantități de bioxid de carbon, vapori de apă, alte gaze etc.

Pe timpuri, cînd Pămîntul se găsea în starea pe care am prezentat-o, atmosfera conținea hidrogen, metan (carbon + hidrogen), amoniac, (azot + hidrogen), oxid de carbon (carbon + oxigen), vapori de apă (hidrogen + oxigen) și alte gaze; azotul și oxigenul nu existau în stare liberă. Deci, într-o asemenea atmosferă nu puteau trăi viețuitoarele pe care le cunoaștem azi. De altfel în timpul acela nu exista încă viață pe Pămînt. Pentru asta trebuia să apară mai întîi substanțele proteice.

Cum au putut lua naștere, în condițiile atmosferei primare, substanțele proteice din care au apărut mai tîrziu ființele vii?

Din cele de mai sus am aflat că în mări se găseau apă și săruri minerale, iar în atmosferă gaze ce conțineau: carbon, azot, hidrogen, oxigen — elemente chimice necesare formării substanțelor proteice.

Cum în atmosfera Pămîntului nu exista ozon (gazul care reține razele ultraviolete), razele Soarelui (în special cele ultraviolete), împreună cu descărcările electrice (fulgerele) acționau asupra gazelor atmosferei silindu-le să se unească între ele în fel și chip. Și astfel, în timp de mii și mii de ani, apa ploilor antrena în cădere diferite substanțe chimice care conțineau în molecula lor carbon, hidrogen, oxigen, azot. Aceste substanțe organice, la început simple, dizolvate în apa mărilor și oceanelor, intrau în reacție unele cu altele dînd naștere la alte substanțe, numite aminoacizi.

Așadar, în apa mărilor și oceanelor primare se strînge o cantitate tot mai mare de aminoacizi. La un moment dat — într-o perioadă de timp foarte îndelungată — cînd cantitatea de aminoacizi crescuse destul de mult, a devenit posibilă unirea lor pentru a da naștere primelor substanțe proteice. Desigur că procesul de unire al aminoacizilor a fost favorizat de substanțele minerale ce se găseau în apa mărilor și oceanelor în care se plămădea viața...

Și timpul trece... Tot mai multe substanțe organice se strîng în apa oceanelor... La un moment dat — în urma acumulărilor unor cantități de substanțe organice — se produce o transformare calitativă, are loc un eveniment de importanță covîrșitoare în evoluția substanței proteice primitive, dizolvate în apă. Reacționînd cu diverși compuși chimici, dizolvați și ei în apa mărilor și oceanelor, substanțele proteice încep să se separe din apă — formînd coacervatele. Acestea sînt niște formații care — așa cum spune savantul sovietic A. I. Oparin — reprezintă forma de trecere de la materia nevie spre materia vie.

Mecanismul prin care substanțele proteice, împreună cu alte substanțe, se concentrează pentru a da naștere coacervatelor este azi bine studiat și poate fi urmărit cu ușurință în laborator.

Se știe de altfel că substanțele proteice sînt formate din unirea diferiților aminoacizi, fapt verificat de asemenea în laborator.

Dar coacervatele nu erau încă substanță vie. Trebuia să mai treacă ani și ani, pînă cînd materia avea să capete această însușire. Să nu uităm că fenomenele prezentate pînă aici se petreceau pe o scară uriașă, în toate mările și oceanele primare. De aceea nu trebuie să înțelegem că la început a apărut o singură picătură de coacervat, din care s-au format celelalte. Nu! Pe Pămînt au apărut simultan, în toate locurile cu condiții prielnice, miliarde și miliarde de picături de coacervate! Acestea erau purtate de ape încoace și încolo, „înotau" într-o soluție de diverse substanțe chimice (organice și anorganice). Picătura de coacervat reacționa cu mediul exterior. În ea aveau loc diferite procese chimice. În unele coacervate procesele de descompunere erau mai rapide, așa că după un timp ele dispăreau, substanța lor dizolvîndu-se în apă. Altele, însă — în care procesele de sinteză erau mai rapide decît cele de descompunere — au continuat să existe; coacervatele acestea au crescut, mărindu-și volumul și greutatea. Coacervatele mari s-au despărțit la un moment dat în cîte două picături-fiice. Fiicele, la rîndul lor, continuau să se dezvolte mai departe. În fiecare din ele aveau loc schimbări, transformări. Rezultatul a fost că picăturile de coacervat, pe baza condițiilor din mediul înconjurător, au început să se modifice, să crească în volum și greutate. Unele dintre ele, mai bine adaptate la mediul înconjurător, aveau o viață mai lungă decît altele mai puțin adaptate. Pe măsură ce trecea timpul, apăreau coacervate cu o organizare mai complexă, calitativ superioară primelor formațiuni de acest fel.

În procesul de mărire în volum și greutate a picăturilor de coacervate, apare acum o lege nouă, o lege caracteristică biologiei: apare selecția naturală a picăturilor de coacervat.

Urmarea procesului prezentat pînă acum a fost aceea că picăturile de coacervat au devenit din ce în ce mai adaptate condițiilor externe și mai stabile. În sfîrșit, ele au evoluat într-atît, încît s-a stabilit un echilibru între sinteză și descompunere, între asimilație și dezasimilație, fapt caracteristic pentru forma de mișcare a materiei numită viață.

Ipoteza academicianului sovietic A. I. Oparin cu privire la rolul coacervatelor în geneza vieții, concordă și cu noua concepție privitoare la natura și structura materiei vii, elaborată de curînd de academicianul Eugen Macovschi, directorul Institutului de biochimie al Academiei R.P.R.

Desen de A. CALISTRAT

După acad. Macovschi, în cursul evoluției lor, coacervatele au atins la un moment dat acel nivel superior de compoziție și reactivitate chimică, care a provocat declanșarea procesului de formare a unei structuri specifice materiei vii primitive. Din momentul acela, coacervatele formate pînă atunci numai din materia nevie au încetat să mai fie coacervate, deoarece prin apariția în ele a materiei vii s-au transformat deodată în primele „ansambluri vii", din care prin evoluția ulterioară s-a ajuns la protoplasma celulară.

ÎNCEPE VIAȚA...

Am văzut că evoluția materiei organice — obținută prin sinteză din elemente — a dus, după nenumărate transformări, de-a lungul a mii și mii de ani, la apariția vieții, la apariția primelor viețuitoare. Cum se hrăneau ele?

Coacervatele își măreau volumul și greutatea pe seama substanțelor chimice — organice și anorganice — ce pătrundeau în ele din apa oceanului.

Am văzut mai înainte că pe vremea cînd au existat condiții pentru apariția pe Pămînt a materiei organice din substanțe anorganice și chiar ulterior, atmosfera conținea metan, amoniac, oxid de carbon, vapori de apă și alte gaze; lipseau oxigenul și azotul liber. Ținînd seama de aceste condiții, savanții sovietici A. I. Oparin, D. I. Sapojnikov, N. D. Jerusalimski consideră că viețuitoarele apărute n-aveau nevoie de oxigen.

Primele viețuitoare nefiind capabile să-și producă singure hrana, foloseau substanțele organice ce se găseau dizolvate în apa mărilor și oceanelor. Precizînd aceste lucruri, savantul sovietic N. D. Jerusalimski arată că primele viețuitoare s-au hrănit cu aminoacizii din apă (sintetizați, așa cum am văzut din carbon, hidrogen, oxigen, azot, sub influența radiațiilor ultraviolete și a descărcărilor electrice).

Deoarece primele viețuitoare nu sintetizau substanța organică ci numai o consumau, este de presupus că la un moment dat s-a făcut simțită o lipsă de hrană. În situația aceasta unele viețuitoare au pierit, altele s-au adaptat, reușind să sintetizeze singure hrana, din substanțe anorganice.

Unele viețuitoare capătă acum posibilitatea să sintetizeze substanțe organice, să sintetizeze hrană, folosind energia rezultată prin oxidarea anumitor substanțe anorganice. Astfel își fac apariția microorganismele chimiosintetizante (microorganisme care folosesc energia chimică pentru sintetizarea hranei).

Microorganismele chimiosintetizante produceau însă puțină substanță organică în acea perioadă, iar ceea ce produceau servea drept hrană și microorganismelor heterotrofe (microorganisme care folosesc substanțe organice gata sintetizate) care n-aveau posibilitatea să sintetizeze singure substanță organică.

Dar, viața continuă să se dezvolte. Unele microorganisme s-au adaptat noilor condiții, în corpul lor apărînd pigmenți capabili să înlesnească, prin captarea energiei luminii, sintetizarea hranei din substanțe anorganice. La început, după cum arată oamenii de știință, au apărut pigmenți roșii, apoi pigmenți verzi — clorofila. Acești pigmenți au posibilitatea să captezе energia luminoasă a Soarelui, pe care planta o folosește în vederea unirii, în fel și chip, a elementelor organice din care își prepară hrana.

Dar, paralel cu apariția microorganismelor fotosintetizante, unele și-au păstrat vechiul mod de nutriție heterotrof, hrănindu-se mai departe cu substanțe organice pe care le luau de-a gata: acestea au fost primele animale.

Prin apariția clorofilei a început uriașul proces al fotosintezei, proces ce a permis vieții să pășească înainte, triumfătoare.

Activitatea organismelor fotosintetizante a continuat să modifice compoziția atmosferei: a început să crească conținutul de oxigen și să scadă cel de bioxid de carbon.

Clorofila a „scos" viața din impasul în care căzuse, microorganismele verzi fiind „cureaua de transmisie" care a silit energia solară să lucreze în folosul vieții.

Primele ființe vii primitive n-aveau o structură celulară. Structura celulară a apărut într-un stadiu mai avansat al evoluției materiei vii. Ulterior au apărut viețuitoare formate dintr-o singură celulă și apoi din mai multe celule — organismele pluricelulare. De la aceste primitive plante și animale s-a dezvoltat apoi întreaga natură vie a planetei noastre.

VIAȚA POATE FI CREATĂ ÎN LABORATOR?

„Dacă se vor putea prepara pe cale chimică, corpuri albuminoide, ele vor manifesta cu siguranță fenomene ale vieții și vor efectua schimb de substanțe, oricît de slabe și de trecătoare ar fi ele", a spus F. Engels demonstrînd genial fenomenele intime ale vieții.

Mergînd pe făgașul dezlegării tainelor apariției vieții, oamenii de știință au abordat și problema creării vieții în laborator. Aceasta cu atît mai mult, cu cît studiile de laborator confirmă ipotezele teoretice. Ce au reușit să facă din acest punct de vedere pînă azi savanții?

Pornind de la concepția științifică cu privire la apariția vieții pe Pămînt elaborată de academicianul sovietic A. I. Oparin, o serie de cercetători au obținut succese remarcabile.

În primul rînd s-a pus problema obținerii în laborator a substanțelor proteice din substanțe anorganice. După cum știm cu toții chimia modernă sintetizează frecvent compuși organici (vitamine, medicamente, coloranți etc.) din compuși anorganici. Substanțele proteice sînt însă corpuri foarte complexe, cu moleculele deosebit de mari, rezultate prin unirea a numeroși aminoacizi. Deci, ca să obții o substanță proteică trebuie mai întîi să sintetizezi aminoacizi.

În anul 1955, un cercetător american, S. Miller, a făcut o experiență interesantă: a introdus într-un aparat un amestec de metan, amoniac, hidrogen și vapori de apă (deci gazele ce se găseau în atmosfera Pămîntului cu miliarde de ani în urmă și l-a supus unei descărcări electrice (niște fulgere în miniatură). După un timp, analizînd conținutul aparatului a pus în evidență numeroși aminoacizi, substanță organică din care e formată albumina. Iată deci că teoria elaborată de academicianul A. I. Oparin este confirmată și pe cale experimentală în laborator.

Mai mult, doi cercetători indieni au obținut și ei aminoacizi plecînd de la formol, azotat de potasiu și clorură feric, sub acțiunea razelor solare.

Un savant japonez a emis, nu de mult, o nouă ipoteză despre o posibilă formare directă, în condițiile atmosferice ale Pămîntului de acum cîteva miliarde de ani, a polipeptidelor (substanțe asemănătoare cu cele proteice). Verificată în laborator, ipoteza a fost confirmată.

Exemple de lucrări experimentale care confirmă teoria savantului sovietic A. I. Oparin se mai pot da încă multe.

În ultima vreme s-au obținut cîteva rezultate interesante, care ne îndreptățesc să credem că în viitorul nu prea îndepărtat omul va reuși să creeze viața în laborator.

Astfel, se știe că există niște microorganisme, mult mai mici ca microbii numiți inframicrobi sau viruși. Aceștia au fost descoperiți în anul 189[illegible] de savantul rus D. Ivanovski. Datorită structurii lor primitive, a lipsei de metabolism propriu și deci a imposibilității de a-și sintetiza singuri hrana inframicrobii au fost situați de cercetători la limita vieții, la granița dintre substanța vie și cea nevie.

Utilizînd metode speciale, cercetătorii au reușit să separe niște cristale din materia componentă a virusurilor purificate.

Aceste cristale, lipsite de viață, își manifestau însă din nou proprietățile de virus de îndată ce erau dizolvate. Din soluție se puteau obține din nou cristale, apoi iar, prin dizolvare viruși.

De curînd a fost chiar „sintetizat" un virus. Este vorba de obținerea în laborator a unui compus chimic cu însușiri de substanță vie. Trebuie însă precizat că nu este vorba de „sinteza" totală a unui organism viu, ci numai de recombinarea unei proteine cu acidul nucleic (substanțe lipsite de viață!) extrase dintr-un virus. Rezultatul acestei „sinteze"? Obținerea virusului veritabil!

Cum s-a realizat acest lucru? Virusul care provoacă boala plantelor de tutun, denumită „mozaicul tutunului", a fost descompus, folosind anumite metode, în proteine și acid nucleic. Infectînd cu acești doi componenți plante de tutun, a apărut boala „mozaicului tutunului" ca și cum infectarea s-ar fi produs cu virusul natural.

Desigur că și aceasta este o realizare remarcabilă. În viitor — azi ne este mai clar ca oricînd — omul va reuși să sintetizeze substanțele proteice complexe, să creeze viața în laborator. Și toate acestea fără ajutorul „forțe divine", ci numai cu ajutorul științei.

EXISTĂ VIAȚĂ NUMAI PE PĂMÎNT?

Scrutînd bolta înstelată oamenii de știință au dovedit că, contrar afirmațiilor bibliei, Pămîntul nu este centrul lumii, ci o simplă planetă, ca multe altele, în nesfîrșitul Univers.

Continuînd seria neadevărurilor, misticii spun că „dumnezeu" a făcut plantele și animalele numai pe Pămînt; toate celelalte astre fiind „create" pentru a-l sluji pe om (unele să-l lumineze ziua, altele noaptea). Totul este fals, neadevărat. Pămîntul nu este centrul lumii, iar viața nu monopolul său.

Academicianul sovietic G. A. Tihov, creatorul astrobotanicei, a demonstrat ipoteză în legătură cu existența vieții pe planeta Marte. De asemenea, se crede, datorită condițiilor de acolo, că și pe planeta Venus există viață în curs de dezvoltare.

Știința ne învață că viața — care este un proces natural de evoluție a materiei spre forme superioare — poate apare peste tot unde sînt condiții. Există astfel de condiții în Univers. Fără îndoială că da! Gîndiți-vă nu numai la faptul că Universul este populat cu miliarde și miliarde de sisteme solare, dintre care multe au planete care au evoluat asemenea Pămîntului nostru. Este deci firesc ca și pe ele să existe viață.

Trăim în era sputnicilor și a rachetelor cosmice. Viitorii ani (cîțiva, nu foarte mulți!) ne vor aduce confirmarea că pe Marte, pe Venus există viață. Iar cînd omul va ieși din „strîmtul" nostru sistem solar, va găsi viață pe planetele altor sisteme solare.

ȘTIINȚA TRIUMFĂ

Oamenii de știință dau lovituri nimicitoare misticismului. Afirmația că omul nu poate cunoaște totul, că este azi la fel de neputincios în fața forțelor naturii ca și cu zeci de mii de ani în urmă este complet falsă!

În opoziție cu idealismul, care apelează la „forța divină", la dumnezeu pentru a explica apariția vieții pe Pămînt, materialismul dialectic explică originea și apariția vieții pe baza celor mai noi cuceriri ale științei. În felul acesta materialismul dialectic formulat o concepție unitară, științifică despre apariția și dezvoltarea vieții pe Pămînt.

Materialismul dialectic ne învață că materia este în continuă mișcare, în continuă transformare, în continuă perfecționare. Astfel, apar mereu forme noi de mișcare a materiei, tot mai complexe, viața constituind tocmai una din aceste forme ale mișcării, apărută la un moment dat în procesul dezvoltării materiei.

Avînd la bază concepția materialist dialectică, ipoteza despre originea vieții pe Pămînt, creată de savantul sovietic A. I. Oparin, se bucură de o aprecierе unanimă în cercurile științifice din lumea întreagă.

Explicînd pe baze științifice originea vieții pe Pămînt, oamenii de știință zdruncină din temelii concepțiile mistice, care mai propagă și în zilele noastre povestea copilărească a „creării" vieții de „forța divină".

AURELIAN BĂLTĂREȚU

Știință

Principala sarcină — pregătirea profesională

De curînd, la Casa de cultură a studenților din Cluj a avut loc conferința pentru darea de seamă și alegerea noului consiliu U.A.S. pe Centrul universitar Cluj. La lucrările conferinței a participat tovarășul Cornel Burtică, secretar al C.C. al U.T.M., președintele U.A.S.R.

Conferința a analizat temeinic activitatea desfășurată de asociațiile studențești clujene din anul universitar trecut, a stabilit sarcinile de viitor în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R.

Darea de seamă prezentată, precum și participanții la discuții au subliniat faptul că asociațiile studenților din Cluj, sub conducerea plină de grijă a organizațiilor de partid și îndrumate permanent de organizațiile U.T.M., au dobîndit succese în munca pentru aplicarea în viață a indicațiilor date de partid cu privire la activitatea asociațiilor studenților. Îndrumate de organizațiile U.T.M. din institutele de învățămînt superior, asociațiile studenților din Cluj au contribuit la munca de educație politico-ideologică, internaționalistă a tineretului studios clujean.

Studenții clujeni — romîni, maghiari și de alte naționalități, înfrățiți, muncind, învățînd pe băncile aceloraşi facultăți, dovedind un profund sentiment de recunoștință pentru grija părintească a partidului și guvernului, a întregului popor, care le-au creat minunate condiții de trai și de învățătură au obținut în anul universitar trecut rezultate mai bune în pregătirea lor profesională. În anul universitar 1959–1960, spre exemplu, notele cuprinse între 7 și 10 reprezintă 79,66 la sută.

Asociațiile studenților — s-a subliniat în conferință — au adus o contribuție însemnată, alături de cadrele didactice, la buna organizare a practicii în producție, mobilizîndu-i pe studenți să folosească din plin cele șase săptămîni de practică, să lucreze efectiv în producție.

Creșterea conștiinței studenților este urmarea firească a faptului că asociațiile studenților, îndrumate de organizațiile U.T.M. și sub conducerea organizațiilor de partid au înțeles mai bine că la baza muncii lor trebuie să stea, în primul rînd, preocuparea de a desfășura o intensă activitate educativă. Astfel, asociațiile s-au preocupat mai mult în anul universitar trecut de mobilizarea studenților să-și însușească cu temeinicie, pe lîngă cunoștințele de specialitate, științele sociale, să cunoască documentele de partid și de stat, să înțeleagă mai bine politica partidului nostru, realizările dobîndite de poporul muncitor, sub conducerea partidului, planurile mărețe elaborate de partid pentru desăvîrșirea construirii socialismului în patria noastră. Activitatea în cercurile de științe sociale, întîlnirile cu activiștii de partid, muncitori, profesori, conferințele care s-au ținut — activități cu prilejul căreia s-a arătat studenților, ilustrîndu-se cu exemple semnificative, contrastul izbitor între trecutul întunecos, de exploatare capitalistă și viața luminoasă de astăzi a întregului popor, au făcut pe studenți să prețuiască și mai mult cuceririle revoluționare ale poporului nostru, condus de partid, pe drumul socialismului, i-a mobilizat să se pregătească mai temeinic pentru a fi folositori patriei noastre socialiste.

Darea de seamă și participanții la discuții s-au ocupat cu mult simț critic și autocritic și de lipsurile manifestate de asociațiile studenților din Centrul universitar Cluj, care au frînat obținerea unor rezultate și mai bune în activitatea studenților.

În facultățile clujene mai există și studenți — ce-i drept, puțini la număr — care dovedesc lipsă de răspundere pentru propria lor pregătire profesională, care nu învață sistematic, lipsesc de la cursuri, seminarii, lucrări practice și de laborator, își amînă examenele, rămîn restanțieri, sau repetenți. Darea de seamă și participanții la discuții, printre care Bogdan Ligia, Edroiu Nicolae, Mureșan Ion și alții au arătat că asociațiile studenților poartă o mare răspundere pentru faptul că acești studenți persistă încă într-o atitudine lipsită de răspundere.

S-a arătat, de pildă, că unele asociații ale studenților din facultățile clujene, cum ar fi facultățile de construcții și mecanică, științe naturale și altele n-au generalizat experiența bună, folosită cu succes în numeroase alte facultăți pentru a-i mobiliza pe studenți să învețe cît mai bine, zi de zi, cu perseverență. Aceasta se explică prin faptul că în activitatea unor consilii de asociații și-a făcut loc automulțumirea.

Tocmai în activitatea acestor asociații au apărut neajunsuri, uneori munca acestora desfășurîndu-se formal.

Principalul neajuns în munca unor asociații ale studenților este faptul că nu acordă suficientă atenție muncii în grupele studențești, cu fiecare om în parte, dezvoltării opiniei grupei împotriva delăsării, antrenîndu-i pe toți studenții la o pregătire temeinică, planificată. Conferința a cerut asociațiilor studenților să îndrume astfel grupele de studenți ca acestea să persevereze în munca ce o desfășoară cu fiecare om în parte; să-i critice pe cei

Pe marginea conferinței pentru darea de seamă și alegerea noului consiliu U.A.S. pe centrul universitar Cluj

delăsători să le urmărească activitatea, să controleze felul cum își îndeplinesc aceștia angajamentele, să-i ajute concret, zi de zi, pînă se îndreaptă. Opinia colectivă a grupelor trebuie să se manifeste cu mai multă combativitate și operativitate împotriva acelora care nu-și fac datoria, nu numai în sesiunea de examene așa cum se întîmplă în unele grupe de studenți.

În viitoarea etapă de muncă, asociațiile studenților trebuie să se ocupe cu mai multă grijă pentru a ridica rolul educativ al consfătuirilor profesionale. S-a criticat, pe bună dreptate, faptul că unele consfătuiri sînt organizate superficial, ceea ce determină în aceste cazuri ca ele să se desfășoare formal, discuțiile să fie sterile. La Facultatea de istorie, spre exemplu, în anul II au fost cei mai mulți repetenți, cu toate că la acest an s-a discutat cel mai mult despre activitatea profesională. Dar modul în care s-a discutat a fost cu totul necorespunzător: aceleași referate se țin de fiecare dată în consfătuirile profesionale, aceleași exemple pozitive și negative sînt citate. Și după consfătuire nimeni nu mai controlează ce efect au avut aceste discuții. Conferința a cerut ca, sub îndrumarea organizațiilor U.T.M., asociațiile studenților să acorde o mai mare atenție continutului acestor consfătuiri profesionale, să pună în discuția studenților cele mai actuale probleme ale grupei, să urmărească apoi, permanent, îndeplinirea măsurilor luate.

O mai mare preocupare trebuie să o acorde asociațiile studenților organizării formelor de întrajutorare la învățătură, să controleze cum își desfășoară activitatea grupele de învățătură, din cine sînt formate, cum se ajută studenții între ei, cum își respectă planurile individuale, să-i mobilizeze pe studenți la consultații, la seminariile suplimentare etc.

Sarcinile privind mobilizarea studenților să se pregătească temeinic, multilateral, nu pot fi rezolvate de comisia profesională. În această activitate — se subliniază în darea de seamă și în cadrul discuțiilor — trebuie să fie antrenate toate cadrele de asociație, studenții cei mai buni. În acest scop s-a atras atenția că este necesar să se îmbunătățească stilul de muncă al asociațiilor studenților.

În primul rînd, asociațiile studenților trebuie să acorde o mai mare atenție desfășurării unei munci de conținut, folosind, sub îndrumarea organizațiilor U.T.M. și sub conducerea organizațiilor de partid toate formele muncii educative în sprijinul procesului de învățămînt, înlăturînd caracterul administrativ din activitatea unor consilii de asociații, tendința de a se ocupa mai mult de statistici. Asociațiile studenților, arătau participanții la discuții, trebuie să acorde mai multă atenție generalizării formelor pozitive de activitate, urmăririi îndeplinirii măsurilor luate, să renunțe la sistemul de a transmite sarcini șablon, de multe ori aceleași la toate facultățile, la toți anii și la toate grupele. Activiștii asociațiilor trebuie să meargă zi de zi în colectivele studenților, să cunoască activitatea acestora, să le ajute concret, operativ.

Conferința a adoptat un plan bogat de activitate al Consiliului U.A.S. Cluj, care cuprinde, printre altele, măsuri importante privind mobilizarea studenților la o intensă activitate profesională. Astfel:

— Consiliul U.A.S. pe centru și asociațiile studenților din institute și facultăți vor desfășura o muncă politică de la om la om pentru mobilizarea studenților la învățătură, la aprofundarea și îmbogățirea cunoștințelor dobîndite la cursuri.

— Consiliul Uniunii Asociațiilor Studenților pe centrul universitar va îndruma și sprijini asociațiile studenților la nivelul facultăților și institutelor în organizarea consfătuirilor profesionale, în elaborarea măsurilor necesare antrenării întregii mase de studenți pentru folosirea din plin a sesiunilor din iarnă și primăvară (ca sesiuni de bază) spre a evita amînarea unui număr mare de examene pentru sesiunea din toamnă.

— Consiliul U.A.S. va acorda o atenție deosebită pregătirii studenților din învățămîntul seral și fără frecvență. În colaborare cu decanatele se vor lua măsuri pentru organizarea de consultații în centrele mai mari unde sînt mai mulți studenți la fără frecvență. Cadrele didactice, membri ai asociațiilor studenților vor fi mobilizate să țină consultații și cursuri de sinteză cu studenții la cursurile serale și fără frecvență (în perioada cînd acești studenți se găsesc în Cluj).

— Consiliul pe centrul universitar va acorda o atenție mult mai mare decît pînă acum activității cercurilor studențești de cercetare științifică. Astfel, se vor extinde legăturile dintre studenți și tinerii din industrie și unitățile socialiste ale agriculturii, organizînd în cadrul cercurilor științifice un număr mai mare de colective formate din studenți și tineri muncitori în vederea soluționării în comun a unor probleme concrete tehnico-științifice ale procesului de producție, care să contribuie la ridicarea productivității muncii și la micșorarea prețului de cost al produselor.

Dezbaterile conferinței U.A.S. din Centrul universitar Cluj au demonstrat încă odată că studenții clujeni — romîni, maghiari și de altă naționalitate, înfrățiți în muncă și învățătură — sînt hotărîți să muncească cu mai multă rîvnă și pasiune pentru a-și însuși știința, tehnica și cultura înaintată pentru a fi gata să-și îndeplinească cu cinste îndatoririle față de popor.

★

Asemenea conferințe au avut loc și în centrele universitare Craiova, Brașov, Tg. Mureș, Petroșani, Galați.

LUCREȚIA LUSTIG

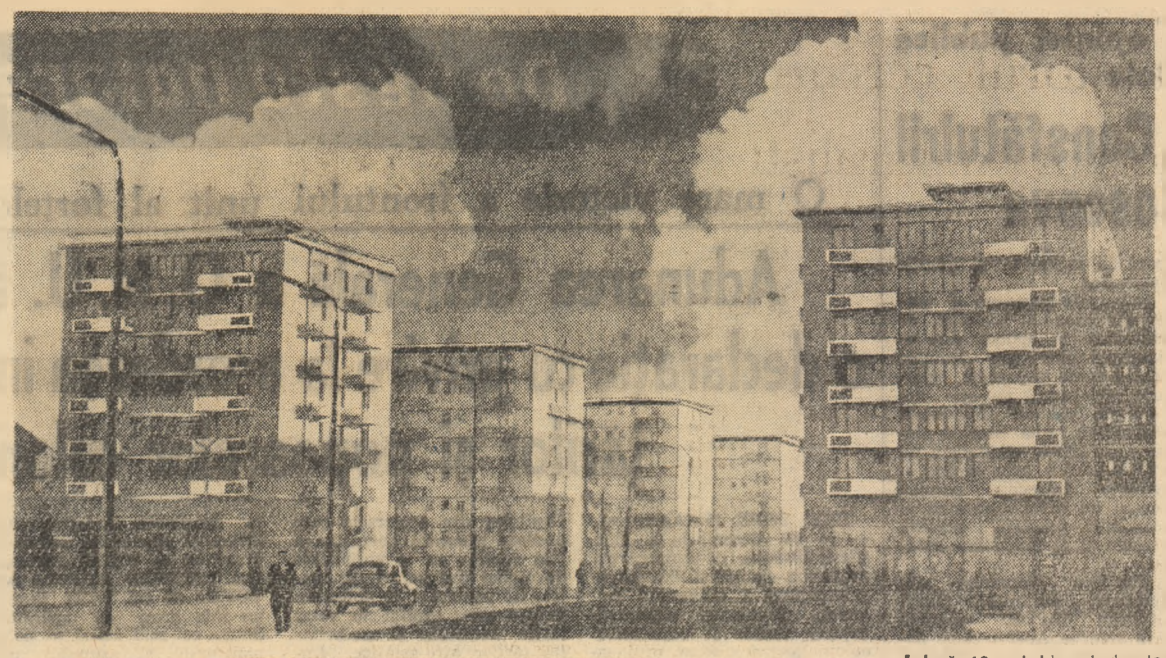

Încă 10 noi blocuri de locuințe au fost terminate în centrul orașului Galați.

Foto: M. ISTRATE

Raionul Snagov — complet colectivizat

Raionul Snagov a devenit de curînd al 10-lea raion cu agricultura colectivizată din regiunea București. Întovărășiții au format noi gospodării colective sau au intrat în cele existente convingîndu-se pe baza faptelor că în felul acesta ei vor putea obține recolte mai mari și venituri sporite.

În prezent cele 41 gospodării agricole colective din raion cuprind 44.952 hectare de teren.

(Agerpres)

Înapoierea din R. S. Cehoslovacă a delegației C. C. al U. T. M.

Joi s-a înapoiat în Capitală delegația C.C. al U.T.M. care la invitația C.C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac a vizitat R. S. Cehoslovacă. Delegația a fost condusă de tov. Constantin Cîrțină, Secretar al C.C. al U.T.M.

Informații

Joi seara a avut loc la Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S. Simpozionul: „Navele satelit sovietice pregătesc zborul omului în Cosmos". Au vorbit prof. univ. Victor Vîlcovici, prof. univ. Călin Popovici, prof. univ. Emil Repciuc și conf. univ. Alexandru Stratilescu.

★

La invitația Academiei R.P. Romîne au sosit în Capitală prof. A. I. Pașkov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., șeful secției de istorie a gîndirii economice din cadrul Institutului de economie al Academiei de Științe a U.R.S.S., și prof. H. U. Usmanov, membru corespondent al Academiei de științe a R. S. S. Uzbekă.

Cocteil oferit de ministrul Belgiei la București

Joi după-amiază, ministrul Belgiei la București, Marcel de Vileger a oferit un cocteil cu ocazia căsătoriei regelui Baudouin.

Au luat parte Petre Drăgoescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, acad. N. Gh. Lupu, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Al. Buicen, vicepreședinte al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, membri ai grupului parlamentar de prietenie romîno-belgian, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Comerțului.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

„Răzbunarea" modelelor

(Urmare din pag. 1-a)

în cînd, trăgea insistent de minecile taiorului.

— Mămico, de ce se trage tanti de mineci? am auzit lîngă mine vocea unui copil.

— Sst! Sînt scurte, nu vezi?

— Păi la haina ta minecile nu sînt scurte...

— Sst! Haina mea e lucrată la altă fabrică... Taci, s-auzim ce zice lumea.

Într-adevăr, „lumea" zicea, sau, mai bine zis, zîmbea ironic.

— Îți place? o întrebă cineva din față. L-ai cumpăra?

— Da' de ce s-o cumpăr? se oțărî reprezentanta „Arta modei", roșindu-se toată. Ce, eu fac rochiile pentru mine?

— Păi asta e, că uneori nu le faci ca pentru tine, ca să-ți placă, ci... ca pentru alții. Ăsta-i model? Parcă-i o cămașă sport.

Și lumea iar zîmbea. Reprezentanta și-a pus degetele la urechi și-a zbughit-o în culise.

Dar aceasta nu era singura surpriză care o aștepta pe reprezentanta de la „Arta Modei". Ce-am văzut mai apoi a întrecut așteptările. Și acum cînd scriu, nu-mi pot ține rîsul. Să fi auzit cum rîdea sala cînd pe scenă a apărut din nou, îmbrăcată într-o rochie de catifea roșie (model 3 tot „Arta Modei"). Pînă și pe ea, zău așa, o umflase rîsul. Am văzut multe rochii lucrate aici din catifea, simple, drăguțe, cu gust, pe care femeile le îmbracă cu plăcere, dar ca asta — spun cinstit — credeți-mă, n-am văzut. Dac-aș încerca s-o desenez ar trebui s-o fac așa: mult decoltată în față și în spate, în față două pense urîte, butucănoase care lasă să se vadă ața cu care au fost cusute, în spate două pliuri (ce gust) și o... coadă.

Creatorii și creatoarele de modele de la Fabrica de confecții din București se prăpădeau de rîs.

— Ce model caraghios! Ha, ha!

Dar le-a înghețat deodată rîsul pe buze. Chiar atunci prezentatoarea îi chemă pe scenă. Și peste cîteva clipe ne-a fost dat să vedem o femeie care grozav se mai chinuia să meargă. Fusta era atît de strîmtă, încît mergea ca un concurent de la concursurile acelea sătești de alergare în saci.

După aceasta a urmat o scurtă pauză în care s-a organizat un mic concurs: cine reușea să încheie nasturii la un mantou vernil model 42 produs la Fabrica de confecții din Tg-Jiu primea mantoul gratis. Trofeul n-a putut să-l cîștige nimeni pentru că butonierele nu erau complet tăiate. Un mic amănunt peste care cei care l-au făcut au trecut fără să-l... încheie. După pauză intrăm în sală iar, dau să mă așez la locul meu dar un puști mă trage de minecă:

— Nene, nu știi matale cine-s ăi de vin? M-am uitat atent spre scenă. Erau copii și totuși parcă nu. Ei arătau ca toți oamenii, dar ce era pe ei... Cel mic avea trei ani și purta un paltonaș marinar (model 351 — Fabrica de confecții din Rm. Sărat). Paltonul era lung de 44 cm, iar mineca avea 34 cm. Ca o sperietoare de ciori. Cel mare avea nouă ani și purta un pardesiu lucrat tot la această fabrică (model 1.017). Umbla țeapăn, am aflat apoi că dacă ar fi făcut o mișcare plesnea stofa în spate atît era de îngust (36 cm). Mineca — creație nouă, era prinsă într-un fel deosebit: răscroială mică, strîmbă. Urma un copil îmbrăcat în paltonul (model 177) măsura 28 care era mai lat în spate decît măsura 38, unul îmbrăcat cu palton lucrat la Fabrica de confecții din București, foarte lung și îngust. Erau și băieți de 14 ani îmbrăcați în pardesie care aveau la gulere și buzunare garnitură de catifea (lucrat tot la Rm. Sărat).

Am plecat de acolo necăjită. Mă întrebam nu cumva moda a început să fie înțeleasă greșit de către unii creatori? Ce bine ar face creatorii de modele, cei care omologhează modelele dacă ar cere din cînd în cînd și părerea vînzătoarelor din magazine. Cîte le-ar putea spune acestea! Mă durea inima zău așa, că oameni care fac lucruri frumoase, pe care publicul le-a aplaudat la atîtea parade ale modei, pe care le găsim în magazine, fac și asemenea plese de... muzeu. Nu, nu-i bine să facem nici o concesie uritului, prostului gust. Avem tot ce trebuie — oameni pricepuți, fabrici moderne, mașini, stofe și pînzeturi frumoase — ca să îmbrăcăm pe toți cumpărătorii frumos. Parada asta a modei urîte să fie ultima!"

Aici se termină însemnarea. Cei vizați să ia aminte.

La standul de cărți de la Uzinele „7 Noiembrie" au sosit cărți noi.

S. NICULESCU

TINERI ȘI TINERE!

Reînnoiți-vă abonamentele pentru anul viitor la „SCÎNTEIA TINERETULUI"

Începînd cu luna ianuarie a anului 1961 ziarul „Scînteia tineretului" va apare zilnic — cu excepția zilei de luni — în patru pagini, iar o dată pe săptămînă în șase pagini.

TELEGRAME EXTERNE

Intervenția reprezentantului R. P. Romîne în Comitetul General al O.N.U.

NEW YORK 15 (Agerpres). — În ședința din 14 decembrie a Comitetului General al Adunării Generale a O.N.U. s-a început discutarea propunerii Boliviei, Costa Rica și Angliei cu privire la includerea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a problemei „Examinarea metodelor de lucru și a procedurii Adunării Generale". Invocînd sporirea numărului membrilor O.N.U. și prelungirea duratei sesiunii, autorii propunerii recomandă ca la actuala sesiune să se studieze problema modificării metodelor de lucru ale Adunării Generale a O.N.U.

Reprezentantul Romîniei, Eduard Mezincescu, s-a ridicat împotriva examinării în grabă a acestei probleme. El a arătat că pînă la încheierea primei părți a sesiunii nu a rămas decît o săptămînă în care timp Adunarea Generală trebuie să încheie discutarea multor probleme de cea mai mare importanță, printre care: problema lichidării colonialismului, problema algeriană, problema situației din Congo.

Delegatul romîn a cerut ca propunerea Boliviei, Costa Rica și Angliei să fie discutată după întreruperea lucrărilor sesiunii.

Inițiatorii discuției — reprezentanții Angliei și Costa Rica, precum și delegatul statului Panama, care la început s-au opus propunerii delegațiilor țărilor socialiste, au acceptat apoi această propunere.

Comitetul General va relua discutarea propunerii Boliviei, Costa Rica și Angliei în martie anul viitor.

Lucrările Comitetului nr. 4

NEW YORK 15. — Corespondentul Agerpres transmite: Luînd cuvîntul la 14 decembrie în Comitetul nr. 4 în cadrul discuțiilor referitoare la situația din Ruanda Urundi, aflată sub tutela Belgiei, delegatul romîn, Constantin Ene, a spus printre altele: Cele ce se întîmplă azi în Congo se poate întîmpla mîine în Ruanda Urundi dacă colonialiștii belgieni nu vor fi siliți să renunțe la planurile lor. În Ruanda Urundi se pregătește a doua ediție a dramei vecinului său. În condițiile ocupației belgiene, alegerile pentru adunarea legislativă vor avea aceeași soartă ca și alegerile municipale care au fost falsificate.

Subliniind că delegația romînă se pronunță pentru independența teritoriului Ruanda Urundi, el a cerut să se ia măsuri urgente pentru asigurarea libertăților politice, amnistierea generală și necondiționată a deținuților politici și lichidarea amestecului străin.

Întregul popor laotian s-a ridicat la luptă împotriva rebelilor

— Lupte înverșunate pentru apărarea orașului Vientiane —

HANOI 15 (Agerpres). — TASS transmite: Situația din Vientiane continuă să rămînă încordată. Potrivit ultimelor știri, trupele guvernamentale au respins pe rebeli spre marginea de nord-est a capitalei unde au loc în prezent lupte înverșunate. Rebelii aduc în grabă întăriri.

Înfrîngerea rebelilor la Vientiane a surprins cercurile agresive americane și pe aliații lor din cadrul S.E.A.T.O. care sperau într-o victorie ușoară. Cercurile belicoase din S.E.A.T.O. îndeamnă în prezent la o intervenție deschisă împotriva Laosului.

La lupta împotriva intervenționiștilor americani și a aliaților lor din cadrul S.E.A.T.O. s-a ridicat întregul popor laotian. La chemarea Partidului Neo Lao Haksat și a conducătorului acestuia, prințul Sufanuvong, în întreaga țară se alcătuiesc detașamente armate care împreună cu unitățile Patet Lao atacă trupele rebelilor.

După cum anunță postul de radio „Vocea Patet Lao", detașamentele armate ale populației au respins pe rebeli dintr-un punct întărit situat la Thapacion și au eliberat complet județul Bolafa din provincia Hammuon. Acesta este cel de-al treilea județ din Laosul inferior eliberat de sub ocupația rebelilor în ultimele zile. S-a intensificat lupta armată împotriva rebelilor și în alte provincii. La 12 decembrie trupele guvernamentale, împreună cu detașamentele Patet Lao, au atacat pozițiile rebelilor pe rîul Nam-Han și le-au respins spre Luang Prabang, care se află înconjurat de trupele guvernamentale și detașamentele Patet Lao.

Steagul american călcat în picioare în Ecuador

QUITO 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press International, în Ecuador continuă demonstrațiile antiamericane.

La 13 decembrie, relatează agenția U.P.I., „mulțimea a călcat steagul american în picioare pe străzile capitalei, Quito, și a aruncat cu pietre în clădirea „prieteniei S.U.A.—Ecuador". În capitalele provinciilor Cuenca și Azogues s-a întîmplat același lucru. În Guayaquil și Cuenca „clădirile prieteniei" au fost, de asemenea, bombardate cu pietre". Clădirea consulatului american din Guayaquil a fost serios avariată de demonstranți.

Satul în care nu se mai vorbește despre zestre

(Urmare din pag. 1-a)

fetii n-au vrut să-l aibă de ginere. El a „fugit" cu fata. Dar i-a căutat bogătașul și i-a despărțit.

Cîte întîmplări triste se ascund, cicatrizate sau nu, în sufletele acestor oameni...

Zestrea își avea rădăcinile înfipte adînc în sistemul proprietății individuale, în faptul că toată existența țăranului avea un singur stîlp de susținere: bucățica lui de pămînt. (și așa țăranii nu aveau pămînt) mica lui proprietate (și așa îndestul hărțuită).

Ca să dispară dramele provocate de goana după zestre trebuia mai întîi ca existența țăranilor să se bazeze pe o altă rînduială, pe sistemul agriculturii socialiste, pe proprietatea colectivă asupra pămîntului și a celorlalte mijloace de producție. Traiul bun, îndestularea, vin nu din faptul că ai mai mult pămînt, ci din aceea că pe pămîntul care este al tuturor ai depus mai multă muncă. Și atunci, dacă doar brațele și priceperea ta îți aduc venitul, belșugul, ce să-i ceri socrului de zestre? Și de ce să mai ai nevoie de zestre? Și iată copacul găunos și urît al zestrei doborît, bun doar de document pentru istoria atîtor rele care au mîcinat și-au umilit viața țăranului vreme de secole, în orînduirile întunecate de odinioară.

Trebuie să știți că pe ulițele Maglavitului de astăzi nu există numai case bătrînești. Există și case noi ale tinerilor colectiviști căsătoriți de curînd, după noi rînduieli. S-au înălțat în cîțiva ani 125 de asemenea case. Aproape încă un sat. În casele acestea noi își duc viața tinere familii de colectiviști la a căror căsătorie n-a mai întrebat nimeni de zestre. De la 1 ianuarie 1959 și pînă acum și-au oficiat căsătoria la ofițerul stării civile 69 de tinere perechi colectiviste. Al 69-lea a fost Vasile C. Vanca, fiul cel mai mic al bătrînului Constantin Vanca, cel cu istoria aceea tristă a dragostei ucisă de zestre. Vasile, feciorul bătrînului, s-a însurat cu o fată colectivistă. Au avut nuntă acum două săptămîni. Au avut cu ce să-și facă o nuntă bogată. La nuntă au venit colectiviștii. A fost, cum se spune, o nuntă colectivistă. Tinerii au fost felicitați, au primit daruri de la colectiviști, nuntașii au petrecut după datină, mirii și-au dat mîna și-au fost puși să se sărute în văzul tuturor. După nuntă mirele nu s-a mai dus să măsoare pămîntul primit ca zestre, ci împreună cu tînăra lui soție au plecat ca în fiecare dimineață să lucreze la gospodăria colectivă. Au cu ce-și rîndui viața — au făcut fiecare cîte 150 de zile-muncă pentru care au primit produse agricole și bani cît să le ajungă să trăiască și să pună deoparte pentru casa nouă.

A mai avut nuntă în ziua aceea utemistul colectivist Ion Gh. Voinea care s-a însurat cu Lucreția Mîndrol. Amîndoi lucrau în aceeași brigadă și mai de multă vreme se uitau galeș unul la altul. Cînd au crezut ei că se cunosc și se iubesc destul și că nu mai pot să trăiască unul fără celălalt (cunoașteți aceste formulări) și-au propus să se căsătorească. Ea are 17 ani, el 24. Ea a făcut 130 de zile-muncă, el 128. Acum, la împărțirea veniturilor, își vor pune în același camion produsele și le vor duce la ei acasă. La ei acasă și-au și înjghebat o gospodărie. Am fost invitat înăuntru și servit cu vin și cu ce se mai cuvine în asemenea împrejurări. Erau amîndoi veseli și stăteau pe cîte o jumătate din același scaun, cu toate că în cameră se mai aflau și alte scaune și mai era încă mult spațiu. Zestre? Cine mai vorbește acum despre zestre? Gospodăria colectivă are atîta pămînt, atîtea venituri, atîtea milioane de lei în fondul de bază, împarte mereu mai mult la ziua-muncă și iată o zestre pentru fiecare colectivist care muncește, cea mai sigură, cea mai bogată zestre.

L-am auzit acum cîteva săptămîni pe un țăran dintr-un sat în care se duce acum munca pentru crearea unei gospodării colective (în raionul Zimnicea) întrebîndu-se:

— Dar dacă intru în gospodăria colectivă ce pămînt îi mai dau eu feciorului meu care trebuie acum să se însoare?

Ce mult aș fi vrut acum ca țăranul acesta să se afle alături de mine, în casa tinerei perechi de colectiviști și să-și primească, practic, răspunsul.

Colectivizarea nu numai că i-a asigurat țăranului un trai mai bogat și l-a și eliberat de multe canoane și obiceiuri triste printre care unul dintre cele mai chinuitoare era zestrea.

Duminică

Concurs special

Pronosport

— Premii suplimentare în obiecte (un autoturism Wartburg, 72 excursii la Sofia, Motociclete, etc.).

— Premii în bani.

— Participarea pe buletine gratuite.

Abonați-vă fără întîrziere LA ZIARE ȘI REVISTE pe anul 1961

ABONAMENTELE SE PRIMESC PRIN OFICIILE POȘTALE, FACTORII POȘTALI, DIFUZORII DE PRESĂ DIN ÎNTREPRINDERI INSTITUȚII ȘI ȘCOLI

În centrul atenției opiniei publice mondiale

Documentele Consfătuirii de la Moscova

DOCUMENTE ISTORICE IMPRESIONANTE

ATENA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Ținînd seama de uriașul interes al opiniei publice din Grecia față de materialele Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, ziarul „Avghi" a publicat în cîteva numere ale sale textele integrale ale Declarației Consfătuirii și Apelului către popoarele din lumea întreagă.

Ziarul califică aceste materiale drept documente istorice impresionante ale luptei pentru pace, democrație și socialism. Pacea nu vine de la sine, scrie ziarul. Forțele iubitoare de pace trebuie s-o apere — această chemare a Consfătuirii găsește un viu răsunet în rîndurile popoarelor din lumea întreagă.

SOCIALISMUL NU ARE NEVOIE DE RĂZBOI

HELSINKI 15 (Agerpres). — TASS transmite: „Socialismul nu are nevoie de război", sub acest titlu ziarul „Kansan Uutiset" publică un articol de fond în care scoate în evidență importanța excepțională pe care o are în lupta pentru asigurarea păcii generale Apelul către popoarele din lumea întreagă, adoptat la Consfătuirea de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Apelul, arată ziarul, este „o măreață declarație în favoarea păcii în întreaga lume; el este îndreptat împotriva războiului nuclear, a robiei colonialiste și a încălcării suveranității popoarelor. Este un document care apelează la rațiunea și inimile oamenilor.

Principala năzuință a sistemului mondial socialist, se subliniază în articol, este asigurarea unei păci trainice pentru toate popoarele, deoarece socialismul nu are nevoie de război. Comuniștii declară că lupta istorică dintre socialism și capitalism nu trebuie decisă prin război, ci printr-o întrecere pașnică pentru un nivel mai înalt al economiei, tehnicii, culturii, precum și al bunăstării omului.

„Partidul Comunist din Finlanda, subliniază ziarul „Kansan Uutiset" sprijină fără rezerve Apelul către popoarele din lumea întreagă și cheamă toate organizațiile sale, pe toți membrii săi, pe toți oamenii muncii și oamenii iubitori de pace din țară să ia cunoștință de acest Apel și să acționeze în spiritul lui.

PLENARA C.C. AL P.C. FRANCEZ

PARIS 15 (Agerpres). — La 15 decembrie în suburbia pariziană Ivry și-a început lucrările plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a plenarei se află următoarele probleme: Cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de pe cele cinci continente; Cu privire la referendum.

Raportul în legătură cu primul punct de pe ordinea de zi a fost prezentat de Maurice Thorez, secretar general al Partidului Comunist Francez.

Telegrama adresată lui N. S. Hrușciov de Ferhat Abbas

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Ferhat Abbas, președintele guvernului provizoriu al Republicii Algeria, a adresat o telegramă lui Nikita Hrușciov în care arată că în orașele algeriene colonialiștii francezi și unitățile armatei franceze de ocupație săvîrșesc asasinate în masă.

În telegramă se arată, printre altele, că în orașul Alger, în cartierul Casbah 200.000 de algerieni sînt înconjurați de trupele franceze care urmăresc exterminarea lor totală.

Ferhat Abbas arată că situația este extrem de încordată și subliniază că guvernul francez poartă o grea răspundere pentru aceasta. Președintele guvernului provizoriu al Republicii Algeria îl roagă pe N. S. Hrușciov să întreprindă totul pentru ca „acest genocid flagrant la care este supus poporul algerian să înceteze imediat".

În Algeria domnește vie agitație

ALGER 15 (Agerpres). — În pofida măsurilor severe luate de autoritățile franceze în cartierele arabe din Alger și Oran încercuite de trupe și poliție, domnește o vie agitație. În noaptea de miercuri spre joi, anunță agenția France Presse, în cartierul Casbah din Alger s-au auzit împușcături repetate, iar la Oran în cartierul musulman au fost uciși doi algerieni.

Joi dimineața în cartierul arab din Alger s-a format o impresionantă coloană de manifestanți, numărînd după aprecierea corespondenților agențiilor de presă cîteva mii de persoane. Manifestanții purtînd steaguri ale F.L.N., scandînd „Algeria independentă!", „Ferhat Abbas la putere!", au străpuns cordonul de trupe îndreptîndu-se spre centrul orașului. Ei au fost atacați de puternice unități de trupe blindate și de parașutiști.

La Oran, populația musulmană a declarat grevă în semn de doliu pentru victimele opresiunii colonialiste.

Corespondentul agenției France Presse anunță că în orașele algeriene continuă arestările în rîndul populației musulmane. Joi dimineață la Oran au fost arestați încă 417 musulmani.

★

PARIS 15 (Agerpres). — Delegatul general al guvernului francez în Algeria a anunțat dizolvarea organizației ultracolonialiștilor „Frontul Algeriei Franceze".

Au fost de asemenea dizolvate grupările ultrareacționare: „Uniunea generală a elevilor din liceele și colegiile din Algeria" și secția din orașul Alger a „Mișcării naționaliste studențești".

★

PARIS 15 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Tunis al agenției France Presse, Societatea de Semilună Roșie din Algeria a declarat că sute de mii de algerieni sînt condamnați la înfometare din cauza măsurilor luate de autoritățile franceze în Alger și Oran, care au izolat cartierele arabe. Sute de răniți sînt lipsiți de ajutorul și îngrijirea necesară.

După lovitura de stat din Etiopia

- Parlamentul țării a fost dizolvat
- Fiul împăratului a fost proclamat... împărat

ADDIS ABEBA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Legăturile telegrafice ale orașului Addis-Abeba cu lumea exterioară, întrerupte la 14 decembrie ora 15 nu au fost încă restabilite.

Referindu-se la postul de radio Addis-Abeba agențiile anunță că lovitura de stat a fost pusă la cale sub conducerea prințului moștenitor Asfa Uassen fiul împăratului Haile Selassie I. În fruntea noului guvern format după lovitura de stat se află Imru fost ambasador al Etiopiei în S.U.A. și India.

Potrivit comunicatului transmis de postul de radio Addis-Abeba, în Etiopia au fost introduse restricții asupra circulației între orele 19 și 6. Parlamentul țării a fost dizolvat pe o perioadă nedeterminată.

Agenția Associated Press relatează că pe acoperișurile instituțiilor guvernamentale din capitala Etiopiei au fost instalate mitraliere. Formații militare controlează aeroportul și centrele de comunicații din Addis-Abeba.

Aceeași agenție relatează că noul guvern al Etiopiei a închis toate aerodromurile „probabil pentru a împiedica înapoierea în țară a împăratului Haile Selassie I.

★

ADEN 15 (Agerpres). — Corespondentul din Aden al agenției Reuter transmite referindu-se la o știre transmisă de postul etiopian Addis-Abeba, că la 15 decembrie prințul moștenitor Asfa Uassen a fost proclamat împărat al Etiopiei.

★

ADDIS ABEBA. După cum anunță agenția Reuter, în știrile primite la Nairobi se spune că la Addis Abeba au loc lupte de stradă, care s-au soldat pînă în prezent cu cîțiva morți.

Un nou eșec la Cape Canaveral

CAPE CANAVERAL 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse „încercarea Statelor Unite de a lansa un satelit al Lunii s-a soldat joi dimineață cu un nou eșec".

Satelitul „Atlas-Able" a „explodat deasupra bazei Cape Canaveral la numai cîteva secunde după ce a fost lansat".

Agenția Reuter subliniază că „aceasta este a șasea încercare eșuată a Statelor Unite de a plasa pe orbita Lunii un satelit".

De peste hotare

O mare victorie a frontului unit al forțelor anticoloniale

Adunarea Generală a O. N. U. a adoptat o declarație cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale

NEW YORK 15 (Agerpres). — La 14 decembrie a luat sfîrșit discuția în legătură cu problema lichidării definitive și complete a sistemului colonial, problemei eliberării tuturor țărilor și popoarelor coloniale incluse pe ordinea de zi a sesiunii din inițiativa Uniunii Sovietice. În fața Adunării Generale se aflau două proiecte de rezoluții — declarații în această importantă problemă și amendamentele la aceste proiecte.

Adunarea a trecut la vot **La început a fost votat pe capitole proiectul sovietic al declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Capitolul din declarație care prevede măsurile operative a fost respins cu o majoritate de numai trei voturi** (35 contra, 32 pentru și 30 abțineri). **Pentru acest capitol au votat țările socialiste și majoritatea țărilor afro-asiatice.** Împotrivă au votat țările occidentale și o mare parte din delegațiile țărilor din America Latină. Împotriva celorlalte capitole ale declarației sovietice au votat 43 de delegați, iar pentru adoptarea lor au votat 25 delegații. 29 de delegații s-au abținut de la vot.

A fost pus la vot apoi proiectul de declarație cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale prezentat de țările afro asiatice. PENTRU ACESTA AU VOTAT 90 DE ȚĂRI Numai un mic grup de apărători dintre cei mai zeloși ai colonialismului și asupririi popoarelor, necutezînd să se pronunțe în mod deschis împotriva declarației s-au abținut de la vot. Aceștia sînt: S.U.A., Anglia, Franța, Belgia. Australia, Spania, Portugalia, Uniunea Sud-Africană și Republica Dominicană.

Delegatul U.R.S.S., V. A. Zorin, a făcut bilanțul discutării problemei colonialismului. Au trecut peste două luni, a spus el, de cînd șeful guvernului sovietic, N. S. Hrușciov, a prezentat spre examinare Adunării Generale declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale și a cerut tuturor membrilor O.N.U. să adopte o hotărîre cu privire la lichidarea imediată și completă a colonialismului sub toate formele și manifestările lui. Această propunere a constituit un puternic mijloc de mobilizare a tuturor forțelor anticolonialiste. În jurul ei s-a desfășurat o amplă discuție la care au participat peste 70 de delegații. **Este foarte semnificativ faptul că, cu excepția unui grup cu totul neînsemnat de puteri coloniale și de acoliți ai lor, majoritatea covîrșitoare a delegaților au condamnat colonialismul și au cerut lichidarea lui completă și neîntîrziată.**

DECLARAȚIA CU PRIVIRE LA ACORDAREA INDEPENDENȚEI ȚĂRILOR ȘI POPOARELOR COLONIALE ADOPTATĂ DE ADUNAREA GENERALĂ CONSTITUIE O MARE VICTORIE A FRONTULUI UNIT AL FORȚELOR ANTICOLONIALE, REPREZENTATE ÎN ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE.

Delegația sovietică, a spus V. A. Zorin, își exprimă satisfacția în legătură cu faptul că majoritatea covîrșitoare a statelor membre ale O.N.U. au sprijinit principiile de bază cuprinse în proiectul sovietic de declarație și care și-au găsit reflectarea în declarația aprobată de Adunarea Generală.

În încheiere șeful delegației sovietice a subliniat încă o dată că proiectul de declarație cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale a jucat un rol activ și pozitiv în determinarea pozițiilor și în pregătirea condițiilor pentru adoptarea de către Organizația Națiunilor Unite a declarației solemne cu privire la lichidarea colonialismului.

Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale

La 14 decembrie Adunarea Generală a adoptat următoarea Declarație:

Adunarea Generală,

neuitînd hotărîrea exprimată de popoarele lumii în Carta Organizației Națiunilor Unite de a proclama din nou „încrederea noastră în drepturile fundamentale ale omului, în demnitatea și valoarea ființei omenești, în egalitatea în drepturi a bărbaților și a femeilor, ca și a națiunilor mari și mici" și de a favoriza „progresul social și a instaura condiții de viață mai bune, în mai multă libertate",

conștientă de necesitatea de a se crea condiții de stabilitate și de bunăstare și relații pașnice și de prietenie pe baza respectării principiilor egalității în drepturi și ale autodeterminării tuturor popoarelor și a respectării pretutindeni a drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă și religie,

dîndu-și seama de intensificarea conflictelor provocate de refuzul de a acorda libertate sau de crearea de piedici în calea spre libertatea acestor popoare, ceea ce prezintă un pericol serios pentru pacea generală,

ținînd seama de rolul important al Organizației Națiunilor Unite în sprijinirea mișcării pentru independență în teritoriile aflate sub tutelă și care nu se bucură de autoguvernare,

recunoscînd că popoarele din lumea întreagă doresc în mod fierbinte să se pună capăt colonialismului sub toate manifestările sale,

convinsă că existența în continuare a colonialismului împiedică dezvoltarea colaborării economice internaționale, frînează dezvoltarea socială, culturală și economică a popoarelor dependente și subminează idealul Organizației Națiunilor Unite care constă în pacea generală.

reafirmînd că popoarele pot dispune în propriul lor interes, în mod liber de bogățiile și resursele lor naturale fără să aducă prejudicii vreunor obligații decurgînd din colaborarea economică internațională bazată pe principiul avantajului reciproc și din normele dreptului internațional,

considerînd că procesul de eliberare este de nestăvilit și ireversibil și că pentru a se evita crize serioase trebuie să se pună capăt colonialismului și oricărei practici de segregare și discriminare legate de acesta,

salutînd dobîndirea libertății și independenței în cursul ultimilor ani de către un mare număr de teritorii dependente și recunoscînd că există tendințe tot mai puternice spre libertate în teritoriile care nu și-au căpătat încă independența,

convinsă că toate popoarele au dreptul inalienabil la libertate deplină, la exercitarea suveranității lor și la integritatea teritoriilor lor naționale,

proclamă în mod solemn necesitatea de a se pune capăt imediat și necondiționat colonialismului sub toate formele și manifestările lui,

și în acest scop

declară că

1. — subordonarea popoarelor jugului și dominației străine și exploatarea lor reprezintă o negare a drepturilor fundamentale ale omului, vin în contradicție cu Carta Organizației Națiunilor Unite și împiedică dezvoltarea colaborării și instaurarea păcii în întreaga lume;

2. — toate popoarele au dreptul la autodeterminare; în virtutea acestui drept ele își stabilesc în mod liber statutul politic și își realizează dezvoltarea economică, socială și culturală;

3. — pregătirea politică, economică și socială insuficientă, sau pregătirea insuficientă în domeniul învățămîntului nu trebuie folosite niciodată drept pretext pentru întîrzierea acordării independenței;

4. — trebuie să înceteze orice acțiuni armate sau măsuri represive cu orice caracter, îndreptate împotriva popoarelor dependente astfel încît să li se acorde posibilitatea de a-și exercita dreptul la independența deplină, în condiții de pace și libertate și trebuie respectată integritatea teritoriilor lor naționale;

5. — în teritoriile de sub tutelă și cele ce nu se bucură de autoguvernare, precum și în toate celelalte teritorii care nu și-au dobîndit încă independența, trebuie luate neîntîrziat măsuri pentru transmiterea întregii puteri popoarelor acestor teritorii, corespunzător cu voința și dorința liber exprimată de ele, fără condiții sau rezerve și indiferent de rasă, religie sau culoarea pielii, astfel încît să li se acorde posibilitatea de a se bucura de deplină independență și libertate;

6. — orice încercare avînd ca scop subminarea parțială sau integrală a unității naționale și integrității teritoriale a unei țări este incompatibilă cu țelurile și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite;

7. — este de datoria tuturor statelor să respecte strict și neabătut prevederile Cartei Organizației Națiunilor Unite, ale Declarației universale a drepturilor omului și ale prezentei Declarații pe baza egalității, a neamestecului în treburile interne ale tuturor statelor, a respectării drepturilor suverane ale tuturor popoarelor și a integrității teritoriale a statelor.

În Comitetul nr. 3

Propunerea R. P. Romîne este sprijinită cu căldură

NEW YORK 15. — Trimisul special Agerpres transmite: În dimineața zilei de 14 decembrie Comitetul nr. 3 a reluat dezbaterile în legătură cu proiectul de rezoluție romîn cu privire la măsurile pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. Reprezentantul Biroului Internațional al Muncii a arătat că Organizația Internațională a Muncii acordă cea mai mare atenție obiectivelor din proiectul romîn, O.I.M. urmînd să formuleze sugestii și propuneri referitoare la tineret. O.I.M., a spus el, va fi fericită să colaboreze la toate acțiunile inițiate de O.N.U. în sensul proiectului de rezoluție propus de Romînia.

Delegatul bulgar a sprijinit proiectul romîn, subliniind că el contribuie la promovarea ideilor păcii. Reprezentantul Bulgariei a combătut amendamentele Angliei și S.U.A., arătînd că ele tind să excludă din proiectul romîn măsurile concrete.

Reprezentantul Ghanei a felicitat delegația romînă pentru inițiativa sa. El a făcut și unele sugestii inspirate de dorința de a se adopta măsuri cît mai urgente și a cerut ca U.N.E.S.C.O. și alte organizații internaționale să contribuie la înfăptuirea măsurilor din proiectul romîn.

Reprezentantul Turciei a declarat că, după părerea sa, propunerea romînă poate fi utilă cu condiția stabilirii unui climat de încredere între țări și a spus că susține proiectul de rezoluție romîn precum și amendamentele Angliei și S.U.A.

Delegatul Pakistanului a adus mulțumiri delegației romîne pentru prezentarea proiectului de rezoluție și a relevat importanța întîlnirilor între tineri și a educării lor în spiritul cunoașterii reciproce, al înțelegerii și apărării generațiilor viitoare de flagelul unui nou război.

Delegatul Albaniei s-a pronunțat în sprijinul propunerii romîne, subliniind importanța acestei rezoluții pentru educarea tineretului în spiritul păcii.

Delegatul iugoslav a declarat că sprijină proiectul romîn. În continuare, delegatul iugoslav a vorbit despre educarea tineretului în țara sa.

Delegatul suedez s-a pronunțat în favoarea colaborării internaționale a tineretului. Măsurile propuse în proiectul romîn, a spus el, sînt bune pentru realizarea ideilor colaborării internaționale.

Delegatul Italiei și-a manifestat aprobarea față de propunerea romînă și a subliniat importanța întîlnirilor între tineri. El s-a pronunțat însă împotriva creării unui comitet și a elaborării unei convenții internaționale sprijinind astfel amendamentele Angliei și S.U.A.

Cu aceasta ședința de dimineață a luat sfîrșit.

În ședința de după-amiază s-au încheiat dezbaterile generale asupra proiectului de rezoluție.

Reprezentantul Ucrainei a declarat că nimeni nu trebuie să rămînă impasibil față de propunerea romînă. Delegația Ucrainei se alătură propunerii romîne, a spus el, deoarece mamele din Ucraina ca și cele din alte țări nu vor să se mai repete ororile de la Nagasaki și Hiroșima.

Reprezentantul statului Togo a subliniat rolul pozitiv al proiectului romîn pentru promovarea ideilor păcii, subliniind necesitatea de a se combate discriminarea rasială precum și colonialismul. El a amintit în legătură cu aceasta rolul nefast al Ku-Klux-Klanului, ca și consecințele dezastruoase ale războiului din Algeria.

În favoarea propunerii romîne s-a pronunțat și delegatul Mexicului. Guvernele, a spus el, trebuie să depună toate eforturile pentru a smulge din mintea tineretului ideile războinice. trebuie să încurajeze întîlnirile între tineri spre a înlătura prejudecățile și a încuraja relațiile amicale între popoare.

Delegatul Canadei a sprijinit ideea întîlnirilor între tinerii din diferite țări și a declarat că delegația Canadei va sprijini proiectul romîn.

Relevînd preocuparea tuturor popoarelor lumii pentru apărarea păcii și securității internaționale, delegatul Indoneziei a declarat că propunerea romînă urmărește tocmai un asemenea scop. El a elogiat inițiativa romînă cu privire la lărgirea contactelor între tineri.

Reprezentantul S.U.A. a afirmat că a votat pentru înscrierea acestui punct pe ordinea de zi deoarece sprijină ideea educării tineretului în spiritul păcii și înțelegerii între popoare. El a amintit că la 9 decembrie S.U.A. au căzut de acord cu Romînia cu privire la schimburi de bursieri. Dar — a spus el — S.U.A. nu sînt pregătite să semneze o convenție internațională cu privire la tineret.

Delegatul R.A.U. a sprijinit ideile fundamentale ale proiectului romîn. El a insistat asupra luării unor măsuri comune în interesul educării tineretului în spiritul păcii, pronunțîndu-se pentru o declarație comună privind educarea tineretului de pretutindeni.

Primirea de către primul ministru Nehru a ministrului Comerțului, Gogu Rădulescu

NEW DELHI 15 (Agerpres). — La 14 decembrie, Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului al R.P. Romîne, conducătorul delegației guvernamentale romîne care se află în India, a fost primit de primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru. În cursul întrevederii au fost examinate probleme privind desfășurarea tratativelor economice romîno-indiene ca și dezvoltarea în general, a relațiilor de colaborare dintre cele două țări.

Primul ministru Nehru și-a exprimat speranța că rezultatul vizitei delegației guvernamentale romîne va fi rodnic pentru ambele țări și va duce la dezvoltarea și mai largă a schimburilor economice dintre India și Romînia.

În cursul întrevederii ministrul Comerțului s-a referit de asemenea la invitația făcută d-lui Nehru de președintele Consiliului de Miniștri Chivu Stoica de a vizita R.P. Romînă, invitație care, după cum se știe, a fost acceptată.

Primul ministru a arătat că i-ar face plăcere să viziteze R.P. Romînă, să cunoască capitala țării, Bucureștiul, despre care a auzit că e un oraș frumos, să vadă progresele realizate de poporul romîn.

La întrevedere a luat parte ambasadorul Republicii Populare Romîne în India, Nicolae Ciorciu, și membri ai delegației guvernamentale romîne.

În aceeași zi, conducătorul delegației romîne a avut o convorbire cu vicepreședintele Indiei, dr. S. Radhakrishnan, iar apoi a avut o întrevedere cu K. D. Malaviya, ministrul Minelor și Petrolului.

Seara, ministrul Comerțului Republicii India, Nityanand Kanungo, a oferit în saloanele Hotelului Ashoka un dineu în cinstea delegației R.P. Romîne.

Vizita unei delegații a C.C. al U.T.M. în R. S. Cehoslovacă

PRAGA 15 (Agerpres). — Ceteka transmite: În ziua de 14 decembrie, delegația Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Romînă, condusă de Constantin Cîrțină, secretar al C.C. al U.T.M., care se află în prezent în vizită în R. S. Cehoslovacă la invitația Uniunii Tineretului Cehoslovac, Vladimir Vedra.

Oaspeții romîni au depus o coroană de flori la mausoleu.

a vizitat Mausoleul lui Klement Gottwald din Praga. Membrii delegației au fost însoțiți de președintele Prezidiului C.C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac,

MOSCOVA Întîlnire prietenească între studenții romîni și sovietici

MOSCOVA 15. Corespondentul Agerpres transmite: Consiliul de conducere al Asociației de prietenie sovieto-romîne a organizat miercuri seara la Casa Prieteniei Popoarelor, o întîlnire prietenească între studenții romîni și sovietici.

Irakli Andronikov, vicepreședinte al Asociației de prietenie sovieto-romîne, a vorbit despre bogata activitate desfășurată anul acesta de asociație în scopul popularizării în rîndul oamenilor muncii sovietici a cuceririlor istorice ale poporului romîn, precum și a perspectivelor mărețe pe care le deschide planul de șase ani.

Studenta Nataša Zaslavskaia de la Facultatea de filologie a Universității din Moscova a vorbit în limba romînă despre întărirea neîncetată a prieteniei dintre tineretul sovietic și romîn. Aspirantul romîn Gh. Nistoroiu, de la Academia Agricolă „Timiriazev", a vorbit apoi despre felul în care învață și trăiesc studenții și aspiranții romîni la Moscova, subliniind sprijinul permanent de care se bucură aceștia din partea cadrelor didactice și a tineretului studios sovietic.

Întîlnirea s-a încheiat cu un program artistic.

Stare excepțională în Nepal

- Arestarea primului ministru și a altor zece miniștri

KATMANDU 15 (Agerpres). — Corespondentul agenției United Press International anunță că din ordinul regelui Nepalului armata a ocupat postul de radio, centrala telefonică și alte instituții importante de stat.

Generalul Shamsher comandantul armatei, l-a arestat personal pe B. P. Koirala și pe ministrul afacerilor interne Upadhyaya. Au fost de asemenea arestați alți zece miniștri din cabinetul Koirala. Regele Mahendra a decretat stare excepțională și suspendarea constituției.

Corespondentul agenției Reuter anunță că palatul regal este păzit de trupe. Pe străzile orașului Katmandu patrulează detașamente de trupe și de poliție înarmate.

Într-o declarație transmisă de postul de radio Katmandu, regele Mahendra a anunțat că dizolvă primul guvern ales al Nepalului și cele două camere ale parlamentului și preia personal întreaga putere administrativă, pînă la luarea unor măsuri corespunzătoare.

Regele a declarat că Nepalul va duce o politică de neutralitate.

PE SCURT

PARIS. În seara zilei de 14 decembrie a părăsit Parisul delegația R. P. Romîne la cea de-a XI-a sesiune a Conferinței generale U.N.E.S.C.O.

BERNA. După cum anunță agenția France Presse, la 15 decembrie Adunarea federală a Elveției a ales ca președinte al Confederației elvețiene pe Friedrich Walhen în locul lui Max Petitpierre al cărui mandat a expirat. Noul președinte își va lua funcția în primire la 1 ianuarie 1961.

MOSCOVA. — Uniunea Sovietică și Republica Africa Centrală au hotărît să stabilească relații diplomatice și să facă schimb de reprezentanțe diplomatice la rangul de ambasadă. Uniunea Sovietică își va deschide ambasada la Bangui în cel mai scurt timp.

RABAT. — La 14 decembrie a fost semnat la Rabat un protocol cu privire la schimbul de mărfuri între U.R.S.S. și Maroc pe anul 1961.

Bate ultimul ceas al colonialismului!

(Urmare din pag. 1-a)

lismului. Așa cum arată Declarația reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești „Crahul total al colonialismului este inevitabil. Prăbușirea sistemului de robie colonială sub presiunea mișcării de eliberare națională este, în ceea ce privește importanța sa istorică, al doilea fenomen după formarea sistemului socialist mondial".

Dar colonialiștii nu vor să părăsească de bună voie țările exploatate de ei. Imperialiștii, în frunte cu S.U.A. — reazemul principal al colonialismului contemporan — depun eforturi disperate pentru a stăvili lupta de eliberare a popoarelor asuprite, pentru a menține popoarele din fostele colonii sub exploatarea lor nemiloasă. Puterile colonialiste nu se dau în lături de la nici un fel de uneltiri, întrebuințînd tot felul de metode și forme murdare pentru a se menține pe vechile lor poziții în economia țărilor eliberate. Subminînd suveranitatea națională a noilor state, imperialiștii caută să aducă la putere în aceste țări marionetele lor corupte, să instaureze regimuri de dictatură militară cu ajutorul cărora tinerele state, încă neconsolidate, să fie puse la cheremul planurilor lor agresive. Evenimentele ce au dus la actuala situație din Congo, unde colonialiștii în frunte cu imperialismul american întrecînd orice măsură săvîrșesc fărădelegi nemaipomenite constituie numai un exemplu. Arestarea primului ministru legal al Congoului Patrice Lumumba, teroarea instaurată în țară, scoate încă odată la lumină chipul hidos al colonialiștilor.

Oricît s-ar strădui imperialiștii să mențină rînduielile coloniale ei nu vor reuși să stăvilească lupta de eliberare a popoarelor asuprite. Bate ultimul ceas al colonialismului! Lichidarea completă și definitivă a regimului colonial sub toate formele și manifestările lui este consecința firească a întregului mers al istoriei mondiale din ultimele decenii.

Foarte semnificative au fost dezbaterile în jurul problemei lichidării definitive și complete a sistemului colonial inclusă pe ordinea de zi a actualei sesiuni a O.N.U. din inițiativa Uniunii Sovietice. Ultimele telegrame sosite din New York au anunțat adoptarea de către Adunarea Generală a O.N.U. a declarației prezentate de țările afro-asiatice privind acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Un număr impresionant de 90 de țări au votat pentru declarație. Acest lucru constituie o mare victorie a forțelor antiimperialiste, anticolonialiste.

Cei care au luptat și luptă cu consecvență pentru desființarea tuturor formelor de asuprire colonială sînt comuniștii. Țările socialiste s-au dovedit a fi cei mai sinceri prieteni ai popoarelor care luptă pentru eliberare, sau care s-au și eliberat de sub jugul colonialist.

Sînt mîndru că poporul nostru, condus cu înțelepciune de către Partidul Muncitoresc Romîn, face parte din rîndul acelor popoare care se pronunță cu hotărîre și militează pentru lichidarea imediată a rușinosului regim colonialist. Sînt sigur că, așa după cum a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, nu este departe vremea cînd lupta popoarelor va șterge definitiv de pe suprafața pămîntului orice urmă a robiei colonialiste.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.